

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

59. vuosikerta

12. heinäkuuta 2016

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ **Komission asetus (EU) 2016/1120, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2016, kosmeettisista valmisteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1223/2009 liitteen IV muuttamisesta** ⁽¹⁾ 1
- ★ **Komission asetus (EU) 2016/1121, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2016, kosmeettisista valmisteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1223/2009 liitteen V muuttamisesta** ⁽¹⁾ 4
- Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1122, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2016, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 7

PÄÄTÖKSET

- ★ **Neuvoston päätös (EU) 2016/1123, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2016, Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) asianomaisissa komiteoissa Euroopan unionin puolesta esitettävän kannan vahvistamisesta siltä osin kuin on kyse ehdotuksista muutoksiksi UNECE:n sääntöihin nro 9, 11, 13, 13-H, 14, 16, 30, 41, 44, 49, 54, 55, 60, 64, 75, 78, 79, 83, 90, 106, 113, 115, 117, 129 ja 134, ehdotuksista muutoksiksi UNECE:n maailmanlaajuisiin teknisiin sääntöihin nro 15 ja 16, ehdotuksista uusiksi UNECE:n säännöiksi, jotka koskevat hätäjarrutehostinjärjestelmiä, elektronista ajonvakautusjärjestelmää, rengaspaineen seurantajärjestelmiä ja renkaiden asennusta, ehdotuksesta uudeksi UNECE:n maailmanlaajuisiksi tekniseksi säännöksi, joka koskee kaksi- tai kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen kampikammio- ja haihtumispäästöjen mittausten menetelmää, ja ehdotuksesta uudeksi erityiseksi päätöslauselmaksi nro 2 (S.R.2), joka koskee parannuksia vuoden 1998 maailmanlaajuisen sopimuksen täytäntöönpanoon** 9
- ★ **Neuvoston päätös (EU) 2016/1124, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2016, kannasta, jonka jäsenvaltiot esittävät Euroopan unionin puolesta Eurocontrolin pysyvässä komissiossa keskitehtyistä palveluista tehtäviin päätöksiin** 13

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

- ★ Neuvoston päätös (EU, Euratom) 2016/1125, annettu 8 päivänä heinäkuuta 2016, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean jäsenen, jota Portugalin tasavalta on ehdottanut, nimeämisestä 15
- ★ Komission päätös (EU) 2016/1126, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2016, maito- ja rasvalain nojalla toteutettuja yleisiä terveystarkkailutoimia koskevasta valtioneuvoston päätöksestä SA. 35484 (2013/C) (ex SA. 35484 (2012/NN)) (tiedoksiannettu numerolla C(2016) 1878) 16

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EU) 2016/1120,

annettu 11 päivänä heinäkuuta 2016,

kosmeettisista valmisteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1223/2009 liitteen IV muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kosmeettisista valmisteista 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1223/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 31 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Hiilimusta on sallittu väriaineena kosmeettisissa valmisteissa asetuksen (EY) N:o 1223/2009 liitteessä IV olevan 126 kohdan nojalla. Kuluttajien turvallisuutta käsittelevä tiedekomitea, jäljempänä 'SCCS', teki nanomuodossa olevan hiilimustan riskinarvioinnin ja antoi 12 päivänä joulukuuta 2013 lausunnon ⁽²⁾, jonka mukaan hiilimustan käyttö nanomuodossaan (primäärihiukkasten koko vähintään 20 nm) enintään 10 painoprosentin pitoisuutena väriaineena kosmeettisissa valmisteissa ei aiheuta haittavaikutusten riskiä ihmiselle, kun valmistetta levitetään terveelle ja ehjälle iholle.
- (2) Lisäksi SCCS selvensi myöhemmin 23 päivänä syyskuuta 2014 antamassaan lausunnossa ("Opinion for clarification of the meaning of the term" sprayable applications/products "for the nano forms of Carbon Black CI 77266, Titanium Oxide and Zinc Oxide" ⁽³⁾) käsitteiden "suihkekäyttö" ja "suihkevalmiste" merkitystä ja totesi, että nanomuotoisesta hiilimustasta annettu lausunto ei koske sovelluksia, jotka saattavat aiheuttaa kuluttajien keuhkojen altistumista hiilimustan nanohiukkasille hengitysteiden kautta.
- (3) SCCS:n päätelmät koskevat nanomuodossa olevaa hiilimustaa, jolla on määrätty puhtaus- ja epäpuhtausprofiili. Lisäksi muulle kuin nanomuotoiselle hiilimustalle asetetut puhtausvaatimukset eivät ole enää ajan tasalla, sillä komission direktiivi 95/45/EY ⁽⁴⁾ kumottiin komission direktiivillä 2008/128/EY ⁽⁵⁾. Kyseiset vaatimukset olisi korvattava nanomuodossa olevaan hiilimustaan sovellettavilla vaatimuksilla.
- (4) Edellä mainittujen SCCS:n lausuntojen perusteella komissio katsoo, että (SCCS:n eritelmien mukaisen) nanomuodossa olevan hiilimustan käyttö olisi sallittava väriaineena kosmeettisissa valmisteissa 10 painoprosentin enimmäispitoisuutena lukuun ottamatta sovelluksia, joissa loppukäyttäjän keuhkot voivat altistua kyseiselle aineelle hengitysteiden kautta.
- (5) Komissio katsoo, että asetuksen (EY) N:o 1223/2009 liitettä IV olisi muutettava sen mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen.

⁽¹⁾ EUVL L 342, 22.12.2009, s. 59.

⁽²⁾ SCCS/1515/13, tarkistus 15. joulukuuta 2015, http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_144.pdf

⁽³⁾ SCCS/1539/14, tarkistus 25. kesäkuuta 2015, http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_163.pdf

⁽⁴⁾ Komission direktiivi 95/45/EY, annettu 26 päivänä heinäkuuta 1995, elintarvikkeissa sallittujen väriaineiden erityisistä puhtausvaatimuksista (EYVL L 226, 22.9.1995, s. 1).

⁽⁵⁾ Komission direktiivi 2008/128/EY, annettu 22 päivänä joulukuuta 2008, elintarvikkeissa sallittujen väriaineiden erityisistä puhtausvaatimuksista (EUVL L 6, 10.1.2009, s. 20).

(6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat kosmeettisten valmisteiden pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1223/2009 liite IV tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2016.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1223/2009 liite IV seuraavasti:

Viitenumero	Aineiden tunnistaminen					Edellytykset			Käytön edellytysten ja varoitusten sanamuoto
	Kemiallinen nimi	Väri-indeksinumero/aineosien yleisten nimien luettelossa esiintyvä numero/nimi	CAS-numero	EY-numero	Väri	Valmistetyyppi, kehon osat	Enimmäispitoisuus käyttövalmiissa valmisteissa	Muut	
a	b	c	d	e	f	g	h	i	j
126	Hiilimusta	77266	1333-86-4, 7440-44-0	215-609-9, 231-153-3, 931-328-0, 931-334-3	Musta			Puhtaus > 97 %, epäpuhtausprofiili: tuhkapitoisuus ≤ 0,15 %, kokonaisrikki ≤ 0,65 %, kokonais-PAH ≤ 500 ppb ja bentso(a)pyreeni ≤ 5 ppb, dibentso(a,h)antraseeni ≤ 5 ppb, kokonais-As ≤ 3 ppm, kokonais-Pb ≤ 10 ppm, kokonais-Hg ≤ 1 ppm.	
126a	Hiilimusta	CI 77266 (nano) Carbon Black (nano)	1333-86-4, 7440-44-0	215-609-9, 231-153-3, 931-328-0, 931-334-3	Musta		10 %	Ei saa käyttää valmisteissa, jotka voivat aiheuttaa loppukäyttäjän keuhkojen altistumista hengitysteiden kautta. Sallittuja ovat vain ne nanomateriaalit, joilla on seuraavat ominaisuudet: — Puhtaus > 97 %, epäpuhtausprofiili: tuhkapitoisuus ≤ 0,15 %, kokonaisrikki ≤ 0,65 %, kokonais-PAH ≤ 500 ppb ja bentso(a)pyreeni ≤ 5 ppb, dibentso(a,h)antraseeni ≤ 5 ppb, kokonais-As ≤ 3 ppm, kokonais-Pb ≤ 10 ppm, kokonais-Hg ≤ 1 ppm; — Primäärihiukkasten koko ≥ 20 nm.”	

KOMISSION ASETUS (EU) 2016/1121,
annettu 11 päivänä heinäkuuta 2016,
kosmeettisista valmisteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY)
N:o 1223/2009 liitteen V muuttamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kosmeettisista valmisteista 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1223/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 31 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Etyyli-N- α -dodekanoyyli-L-arginaattihydrokloridi, jonka kansainvälisen kosmeettisten ainesosien nimistön (INCI) mukainen nimi on Ethyl Lauroyl Arginate HCl, sisältyy tällä hetkellä asetuksen (EY) N:o 1223/2009 liitteessä III olevaan viitenumerokohtaan 197 ja liitteessä V olevaan viitenumerokohtaan 58. Liitteessä V olevan viitenumerokohdan 58 mukaisesti Ethyl Lauroyl Arginate HCl on sallittu säilöntäaineena kosmeettisissa valmisteissa, lukuun ottamatta huulille tarkoitettuja valmisteita, suuhygieniavalmisteita ja suihkeita, ja sen enimmäispitoisuus saa olla 0,4 painoprosenttia (% w/w).
- (2) Kuluttajien turvallisuutta käsittelevä tiedekomitea, jäljempänä 'SCCS', antoi tieteellisen lausunnon Ethyl Lauroyl Arginate HCl:n turvallisuudesta suuhygieniatuotteissa 19 päivänä syyskuuta 2013 (tarkistettu 12 päivänä joulukuuta 2013) ⁽²⁾ ja teki lisäyksen lausuntoon 16 päivänä joulukuuta 2014 (tarkistettu 25 päivänä maaliskuuta 2015) ⁽³⁾.
- (3) SCCS päätteli, että Ethyl Lauroyl Arginate HCl on turvallinen käytettynä säilöntäaineena 0,15 painoprosentin enimmäispitoisuutena suuvesissä muttei suuhygieniatuotteissa yleisesti. SCCS katsoi myös, että altistumista koskevien arvioiden perusteella vaikuttaa siltä, että hyväksyttävä päiväsaanti 3–9-vuotiailla lapsilla saattaa ylittyä, kun lasketaan yhteen elintarvikkeista ja kosmeettisista valmisteista tuleva altistus. Näin ollen SCCS päätteli, että Ethyl Lauroyl Arginate HCl:n jatkuva käyttö säilöntäaineena suuvesissä kyseisenä pitoisuutena ei ole turvallinen lasten osalta.
- (4) SCCS:n lausunnon huomioon ottaen komissio katsoo, että Ethyl Lauroyl Arginate HCl:n käyttö olisi sallittava säilöntäaineena 0,15 painoprosentin enimmäispitoisuutena suuvesissä, lukuun ottamatta alle 10-vuotiaiden ikäryhmää.
- (5) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1223/2009 olisi muutettava.
- (6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat kosmeettisten valmisteiden pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1223/2009 liite V tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EUVL L 342, 22.12.2009, s. 59.

⁽²⁾ SCCS/1519/13, http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_138.pdf.

⁽³⁾ SCCS/1543/14, http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_166.pdf.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2016.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1223/2009 liitteessä V oleva viitenumerokohta 58 seuraavasti:

Viitenumero	Aineiden tunnistaminen				Edellytykset			Käytön edellytysten ja varoitusten sanamuoto
	Kemiallinen nimi/INN	Ainesosien yleisten nimien luettelossa esiintyvä nimi	CAS-numero	EY-numero	Valmistetyyppi, kehon osat	Enimmäispitoisuus käyttövalmiissa valmisteissa	Muut	
a	b	c	d	e	f	g	h	i
"58	Etyyli-N- α -dodekanooyli-L-argininaattihydrokloridi (*)	Ethyl Lauroyl Arginate HCl	60372-77-2	434-630-6	a) Suuvedet b) Muut valmisteet	a) 0,15 % b) 0,4 %	a) Ei saa käyttää alle 10-vuotiaille tarkoitetuissa valmisteissa b) Ei saa käyttää huulille tarkoitetuissa valmisteissa, suuhygieniavalmisteissa (muissa kuin suuvesissä) eikä suihkeissa.	a) Ei saa käyttää alle 10-vuotiaiden ikäryhmässä

(*) Muihin käyttötarkoituksiin kuin säilöntäaineena, ks. liite III, viitenumero 197."

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/1122,**annettu 11 päivänä heinäkuuta 2016,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguay'n kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.
- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2016.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)			
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo	
0702 00 00	MA	168,9	
	ZZ	168,9	
0709 93 10	TR	136,8	
	ZZ	136,8	
0805 50 10	AR	179,4	
	BO	217,8	
	CL	185,5	
	TR	134,0	
	UY	192,8	
	ZA	148,0	
	ZZ	176,3	
	0808 10 80	AR	154,8
		BR	97,4
CL		126,7	
CN		102,6	
NZ		145,5	
ZA		316,8	
ZZ		157,3	
0808 30 90		AR	129,1
		CL	128,1
	CN	91,9	
	NZ	154,1	
	ZA	118,2	
	ZZ	124,3	
	0809 10 00	TR	206,7
ZZ		206,7	
0809 29 00	TR	321,0	
	ZZ	321,0	

⁽¹⁾ Kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevista yhteisön tilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 471/2009 täytäntöönpanosta maa- ja alueluokituksen ajan tasalle saattamisen osalta 27 päivänä marraskuuta 2012 annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1106/2012 (EUVL L 328, 28.11.2012, s. 7) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2016/1123,

annettu 17 päivänä kesäkuuta 2016,

Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) asianomaisissa komiteoissa Euroopan unionin puolesta esitettävän kannan vahvistamisesta siltä osin kuin on kyse ehdotuksista muutoksiksi UNECE:n sääntöihin nro 9, 11, 13, 13-H, 14, 16, 30, 41, 44, 49, 54, 55, 60, 64, 75, 78, 79, 83, 90, 106, 113, 115, 117, 129 ja 134, ehdotuksista muutoksiksi UNECE:n maailmanlaajuisiin teknisiin sääntöihin nro 15 ja 16, ehdotuksista uusiksi UNECE:n säännöiksi, jotka koskevat hätäjarrutehostinjärjestelmiä, elektronista ajonvakautusjärjestelmää, rengaspaineen seurantajärjestelmiä ja renkaiden asennusta, ehdotuksesta uudeksi UNECE:n maailmanlaajuiseksi tekniseksi säännöksi, joka koskee kaksi- tai kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen kampikammio- ja haihtumispäästöjen mittaamenetelmää, ja ehdotuksesta uudeksi erityiseksi päätöslauselmaksi nro 2 (S.R.2), joka koskee parannuksia vuoden 1998 maailmanlaajuisen sopimuksen täytäntöönpanoon

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unioni on neuvoston päätöksen 97/836/EY⁽¹⁾ mukaisesti liittynyt Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) sopimukseen pyörillä varustettuihin ajoneuvoihin ja niihin asennettaviin tai niissä käytettäviin varusteisiin ja osiin sovellettavien yhdenmukaisten teknisten vaatimusten hyväksymisestä sekä näiden vaatimusten mukaisesti annettujen hyväksymisten vastavuoroista tunnustamista koskevista ehdoista, jäljempänä "vuoden 1958 tarkistettu sopimus".
- (2) Unioni on neuvoston päätöksen 2000/125/EY⁽²⁾ mukaisesti liittynyt sopimukseen pyörillä varustettuihin ajoneuvoihin ja niihin asennettaviin ja/tai niissä käytettäviin varusteisiin ja osiin sovellettavien maailmanlaajuisien teknisten sääntöjen vahvistamisesta, jäljempänä "rinnakkaisopimus".
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/46/EY⁽³⁾ korvattiin jäsenvaltioiden hyväksymisjärjestelmät unionin hyväksymisjärjestelmällä ja vahvistettiin yhdenmukaiset puitteet, jotka sisältävät ne hallinnolliset määräykset ja yleiset tekniset vaatimukset, joita sovelletaan kaikkiin uusiin ajoneuvoihin, järjestelmiin, komponentteihin ja erillisiin teknisiin yksiköihin. Tuolla direktiivillä sisällytettiin vuoden 1958 tarkistetulla sopimuksella hyväksytyt säännöt, jäljempänä "UNECE:n säännöt", EU-tyyppihyväksyntäjärjestelmään joko tyyppihyväksyntää koskevin vaatimuksina tai unionin lainsäädännön vaihtoehtoina. Kyseisen direktiivin antamisen jälkeen UNECE:n sääntöjä on yhä enemmän sisällytetty EU-tyyppihyväksyntää koskevaan unionin lainsäädäntöön.
- (4) Saatujen kokemusten ja tekniikan kehityksen vuoksi olisi mukautettava tiettyjä vaatimuksia, jotka liittyvät UNECE:n sääntöihin nro 9, 11, 13, 13-H, 14, 16, 30, 41, 44, 49, 54, 55, 60, 64, 75, 78, 79, 83, 90, 106, 113, 115, 117, 129 ja 134 sekä UNECE:n maailmanlaajuisiin teknisiin sääntöihin nro 15 ja 16, tekniikan kehityksen ottamiseksi huomioon.
- (5) Jotta voitaisiin vahvistaa yhdenmukaiset määräykset, jotka koskevat hätäjarrutehostinjärjestelmien, elektronisen ajonvakautusjärjestelmän, rengaspaineen seurantajärjestelmien ja renkaiden asennuksen hyväksyntää, olisi hyväksyttävä neljä uutta UNECE:n sääntöä.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 97/836/EY, tehty 27 päivänä marraskuuta 1997, Euroopan yhteisön liittymisestä Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission sopimukseen pyörillä varustettuihin ajoneuvoihin ja niihin asennettaviin tai niissä käytettäviin varusteisiin ja osiin sovellettavien yhdenmukaisten teknisten vaatimusten hyväksymisestä sekä näiden vaatimusten mukaisesti annettujen hyväksymisten vastavuoroista tunnustamista koskevista ehdoista (vuoden 1958 tarkistettu sopimus) (EYVL L 346, 17.12.1997, s. 78).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2000/125/EY, tehty 31 päivänä tammikuuta 2000, pyörillä varustettuihin ajoneuvoihin ja niihin asennettaviin ja/tai niissä käytettäviin varusteisiin ja osiin sovellettavien maailmanlaajuisien teknisten sääntöjen vahvistamista koskevan sopimuksen ("rinnakkaisopimus") tekemisestä (EYVL L 35, 10.2.2000, s. 12).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle (Puitedirektiivi) (EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1).

- (6) Jotta voitaisiin vahvistaa yhdenmukaiset tekniset vaatimukset, jotka koskevat kaksi- tai kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen tiettyjen päästötyyppien mittausten menetelmää, olisi hyväksyttävä uusi UNECE:n maailmanlaajuinen tekninen sääntö.
- (7) Jotta voitaisiin parantaa vuoden 1998 maailmanlaajuisen sopimuksen täytäntöönpanoa, olisi hyväksyttävä uusi erityinen päätöslauselma nro 2 (S.R.2).
- (8) On näin ollen asianmukaista vahvistaa edellä mainittujen UNECE:n asiakirjojen hyväksymistä koskeva kanta, joka esitetään unionin puolesta UNECE:n asianomaisissa komiteoissa, eli vuoden 1958 tarkistetun sopimuksen hallintokomiteassa ja rinnakkaissopimuksen toimeenpaneovassa komiteassa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Vuoden 1958 tarkistetun sopimuksen hallintokomiteassa ja rinnakkaissopimuksen toimeenpaneovassa komiteassa 20 ja 24 päivän kesäkuuta 2016 välisenä aikana unionin puolesta esitettävä kanta on, että unioni äänestää tämän päätöksen liitteessä lueteltujen ehdotusten puolesta.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Luxemburgissa 17 päivänä kesäkuuta 2016.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
J. R. V. A. DIJSSELBLOEM

LIITE

Työjärjestyksen kohdan otsikko	Asiakirjaviite
Ehdotus: täydennys 2 muutossarjaan 07, sääntö nro 9 (kolmipyöräisten ajoneuvojen melu)	ECE/TRANS/WP.29/2016/45
Ehdotus: täydennys 4 muutossarjaan 03, sääntö nro 11 (ovisalvat ja ovien pidätysmekanismit)	ECE/TRANS/WP.29/2016/33
Ehdotus: täydennys 1 muutossarjaan 04, sääntö nro 11 (ovisalvat ja ovien pidätysmekanismit)	ECE/TRANS/WP.29/2016/34
Ehdotus: täydennys 14 muutossarjaan 11, sääntö nro 13 (raskaiden ajoneuvojen jarrut)	ECE/TRANS/WP.29/2016/49
Ehdotus: muutossarja 01, sääntö nro 13-H (luokkien M ₁ ja N ₁ ajoneuvojen jarrulaitteet)	ECE/TRANS/WP.29/2016/50
Ehdotus: täydennys 7 muutossarjaan 07, sääntö nro 14 (turvavyöt, ISOFIX-kiinnitysjärjestelmät ja kokoluokan i kiinnityspisteet)	ECE/TRANS/WP.29/2016/35
Ehdotus: täydennys 7 muutossarjaan 06, sääntö nro 16 (turvavyöt, ISOFIX ja kokoluokka i)	ECE/TRANS/WP.29/2016/36
Ehdotus: täydennys 18 muutossarjaan 02, sääntö nro 30 (henkilöautojen ja niiden perävaunujen ilmarenkaat)	ECE/TRANS/WP.29/2016/51
Ehdotus: täydennys 5 muutossarjaan 04, sääntö nro 41 (moottoripyörien melupäästöt)	ECE/TRANS/WP.29/2016/46
Ehdotus: täydennys 11 muutossarjaan 04, sääntö nro 44 (lasten turvajärjestelmät)	ECE/TRANS/WP.29/2016/37
Ehdotus: täydennys 8 muutossarjaan 05, sääntö nro 49 (puristusytytysmoottorien ja maa- tai nestekaasulla toimivien kipinäytytysmoottorien päästöt)	ECE/TRANS/WP.29/2016/40
Ehdotus: täydennys 4 muutossarjaan 06, sääntö nro 49 (puristusytytysmoottorien ja maa- tai nestekaasulla toimivien kipinäytytysmoottorien päästöt)	ECE/TRANS/WP.29/2016/41
Ehdotus: täydennys 21 muutossarjaan 01, sääntö nro 54 (hyötyajoneuvojen ja niiden perävaunujen ilmarenkaat)	ECE/TRANS/WP.29/2016/52
Ehdotus: täydennys 6 muutossarjaan 01, sääntö nro 55 (mekaaniset kytkinlaitteet)	ECE/TRANS/WP.29/2016/53
Ehdotus: täydennys 5 sääntöön nro 60 (mopojen ja moottoripyörien hallintalaitteet)	ECE/TRANS/WP.29/2016/27
Ehdotus: uusi muutossarja 03, sääntö nro 64 (tilapäiskäyttöön tarkoitettu varapyörä-rengasyhdistelmä, itsekantavat run-flat-renkaat, run-flat-järjestelmä ja rengaspaineen seurantajärjestelmä)	ECE/TRANS/WP.29/2016/54
Ehdotus: täydennys 16 sääntöön nro 75 (luokan L ajoneuvojen ilmarenkaat)	ECE/TRANS/WP.29/2016/55

Työjärjestyksen kohdan otsikko	Asiakirjaviite
Ehdotus: täydennys 3 muutossarjaan 03, sääntö nro 78 (luokan L ajoneuvojen jarrut)	ECE/TRANS/WP.29/2016/56 ja WP.29-169-03
Ehdotus: täydennys 5 muutossarjaan 01, sääntö nro 79 (ohjauslaitteet)	ECE/TRANS/WP.29/2016/57
Ehdotus: täydennys 7 muutossarjaan 06, sääntö nro 83 (luokkien M ₁ ja N ₁ ajoneuvojen päästöt)	ECE/TRANS/WP.29/2016/42
Ehdotus: täydennys 3 muutossarjaan 07, sääntö nro 83 (luokkien M ₁ ja N ₁ ajoneuvojen päästöt)	ECE/TRANS/WP.29/2016/43
Ehdotus: täydennys 3 muutossarjaan 02, sääntö nro 90 (varaosina toimitettavat jarrujen osat)	ECE/TRANS/WP.29/2016/58
Ehdotus: täydennys 14 sääntöön nro 106 (maatalousajoneuvojen ilmarenkaat)	ECE/TRANS/WP.29/2016/59
Ehdotus: täydennys 6 muutossarjaan 01, sääntö nro 113 (symmetrisen ajovalon aikaansaavat ajovalaisimet)	ECE/TRANS/WP.29/2016/74
Ehdotus: täydennys 7 säännön nro 115 alkuperäiseen versioon (jälkiasennettavat neste- ja maakaasujärjestelmät)	ECE/TRANS/WP.29/2016/44
Ehdotus: täydennys 9 muutossarjaan 02, sääntö nro 117 (renkaat – vierintävastus, vierintämelu ja märkäpito)	ECE/TRANS/WP.29/2016/60
Ehdotus: muutossarja 01, sääntö nro 129 (tehostetut lasten turvajärjestelmät)	ECE/TRANS/WP.29/2016/38
Ehdotus: täydennys 2 sääntöön nro 134 (vety- ja polttokennoajoneuvot)	ECE/TRANS/WP.29/2016/39
Ehdotus hätäjarrutehostinjärjestelmiä koskevaksi uudeksi säännöksi	ECE/TRANS/WP.29/2016/61
Ehdotus elektronista ajonvakautusjärjestelmää koskevaksi uudeksi säännöksi	ECE/TRANS/WP.29/2016/62
Ehdotus rengaspaineen seurantajärjestelmiä koskevaksi uudeksi säännöksi	ECE/TRANS/WP.29/2016/63
Ehdotus renkaiden asennusta koskevaksi uudeksi säännöksi	ECE/TRANS/WP.29/2016/64
Ehdotus: muutos 1 maailmanlaajuiseen tekniseen sääntöön nro 15 (yhdenmukaistettu kevyiden hyötyajoneuvojen kansainvälinen testimenetelmä (WLTP))	ECE/TRANS/WP.29/2016/68
Ehdotus: muutos 1 maailmanlaajuiseen tekniseen sääntöön nro 16 (renkaat)	ECE/TRANS/WP.29/2016/70
Ehdotus uudeksi erityiseksi päätöslauselmaksi nro 2 (S.R.2) – vuoden 1998 maailmanlaajuisen sopimuksen täytäntöönpanon parantaminen	ECE/TRANS/WP.29/2016/65
Ehdotus uudeksi maailmanlaajuiseksi tekniseksi säännöksi, joka koskee polttomoottorilla varustettujen kaksi- tai kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen kampikammio- ja haihtumispäästöjen mittaamenetelmää	ECE/TRANS/WP.29/2016/66

NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2016/1124,**annettu 24 päivänä kesäkuuta 2016,****kannasta, jonka jäsenvaltiot esittävät Euroopan unionin puolesta Eurocontrolin pysyvässä komissiossa keskitetyistä palveluista tehtäviin päätöksiin**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan 2 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston päätöksessä (EU) 2015/2394⁽¹⁾ vahvistettiin unionin kanta keskitettyjä palveluja koskevaan päätökseen, joka oli määrä tehdä Eurocontrolin pysyvässä komissiossa, jäljempänä ”pysyvä komissio”, 9 päivänä joulukuuta 2015. Tämän keskitettyjä palveluja koskevan päätöksen tarkoituksena oli mahdollistaa se, että Eurocontrol voi kehittää rahoituksen, hankintamenettelyt ja tekniset eritelvät uuden ”Euroopan ilma-alusten ja maa-asemien välisen tiedonsiirtopalvelun”, jäljempänä ”EAGDCS”, oikea-aikaista käyttöönottoa varten.
- (2) Päätöksessä (EU) 2015/2394 vahvistettu kanta oli se, että pysyvän komission päätöstä keskitetyistä palveluista oli lykättävä, koska unionilla ei ollut käytettävissään riittäviä tietoja tällaisen keskitettyjä palveluita koskevan päätöksen sisällön arviointiin ja koska päätöksellä olisi voitu määrittää ennalta Eurocontrolin tulevaa toimintaa tavalla, joka voi haitata unionin toimintaa tällä alalla.
- (3) Pysyvä komissio ei päätöksellä (EU) 2015/2394 vahvistetun unionin kannan vuoksi tehnyt päätöstä EAGDCS:stä 9 päivänä joulukuuta 2015, vaan pyysi Eurocontrolin virastoa jatkamaan tarkistettua ehdotusta koskevaa työtä tiiviissä yhteistyössä alan sidosryhmien kanssa ja antamaan arvion EAGDCS:n taloudellisista kustannuksista.
- (4) Eurocontrolin virasto ja toimialan sidosryhmät esittivät 9 päivänä helmikuuta 2016 tarkistetun ja yhteisesti kannattamansa ehdotuksen EAGDCS:stä, ja Eurocontrolin virasto varmisti taloudellisten kustannusten arvioinnin täydellisen saatavuuden olemassa olevien toteutettavuustutkimusten avulla.
- (5) Eurocontrolin virasto ehdotti 6 päivänä huhtikuuta 2016 pysyväälle komissiolle, että se hyväksyisi EAGDCS:ää koskevaan ehdotukseen perustuvan päätöksen kirjallisella menettelyllä.
- (6) Kyseinen päätös koskee EAGDCS:n kehittämistä. Sillä on oikeusvaikutuksia, koska sillä säännellään unionin oikeuden soveltamisalaa kuuluvia aloja ja koska sillä voi, sen sisällöstä riippuen, olla konkreettisia vaikutuksia näihin aloihin. Se voi vaikuttaa tiedonsiirtopalveluja koskevasta SESAR-yhteisyrityksen teknisestä työstä saataviin hyötyihin, sertifiointiin ja valvonnan puutteelliseen yhteensovittamiseen, ottaen huomioon Euroopan lentoturvallisuusviraston (EASA) rooli tällä alalla, ja tätä kautta riskiin reittimaksuista ja unionin tukena saatavien varojen tehostamisesta käytöstä, sekä unionin SESAR-hankkeessa toteuttamien asiaankuuluvien käyttöönottoimien kustannustehokkuuteen.
- (7) Kun otetaan huomioon demonstraation kaltaisten teknisten ratkaisujen kehittämisestä saatavat edut, olisi periaatteessa tuettava päätöstä, jolla edistetään tähän tähtäväää yhteistyötä. Päätöksen olisi kuitenkin sisällettävä edellytyksiä, joilla suojataan unionin etuja edellä mainittujen seikkojen osalta.
- (8) On aiheellista määrittää kanta, jonka jäsenvaltiot esittävät unionin puolesta pysyvässä komissiossa päätöksiin, jotka mainittu komissio tekee keskitetyistä palveluista,

⁽¹⁾ Neuvoston päätös (EU) 2015/2394, annettu 8 päivänä joulukuuta 2015, kannasta, jonka jäsenvaltiot esittävät Euroopan unionin puolesta Eurocontrolin pysyvän komission päätöksiin Eurocontrolin rooleista ja tehtävistä sekä keskitetyistä palveluista (EUVL L 332, 18.12.2015, s. 136).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kanta, jonka jäsenvaltiot esittävät unionin puolesta Eurocontrolin pysyvässä komissiossa, on seuraava:

siltä osin kuin kyse on Eurocontrolin viraston 6 päivänä huhtikuuta 2016 lähettämästä ehdotuksesta, unionin kanta on tukea Eurocontrolin viraston jatkuvaa yhteistyötä Eurocontrolin jäsenvaltioiden lennonvarmistuspalvelun tarjoajien ja tarvittaessa lentotoiminnan harjoittajien kanssa SESAR-hankkeen puitteissa, mukaan lukien tarvittavien hallinto-, rahoitus- ja hankintamenettelyjen kehittäminen, sekä kehittää teknisiä eritelmiä, jotta Euroopan ilma-alusten ja maan aseiden välinen tiedonsiirtopalvelu (EAGDCS) voidaan ottaa oikea-aikaisesti käyttöön. Edellä mainitut menettelyt ja tekniset ratkaisut toimitetaan tiedoksi väliaikaiselle neuvostolle / pysyväälle komissiolle ennen mahdollisen hankinnan tekemistä. Tämän olisi perustuttava myös teknisestä ja operatiivisesta toteutettavuudesta saatuun näyttöön sekä kattavan taloudellisten vaikutusten arvioinnin kehittämiseen.

Pysyvässä komissiossa tehtävällä päätöksellä on varmistettava, että

- SESAR-yhteisyrityksen tiedonsiirtoa koskevan teknisen työn tulokset otetaan täysimääräisesti huomioon,
- kyseisen päätöksen soveltamisalaan kuuluva toiminta toteutetaan yhteistyössä EASAn kanssa siltä osin kuin kyseinen päätös koskee EAGDCS:n tulevaa sertifiointia ja valvontaa koskevia EASAn valmistelevia töitä,
- se ei vaikuta EAGDCS:n käyttöönottoon tai toimintaan eikä sitä koskeviin hankintoihin, joiden osalta Eurocontrolin jäsenvaltiot tekevät jatkopäätökset,
- kyseisen päätöksen soveltamisalaan kuuluva toiminta perustuu yhteisymmärrykseen lennonvarmistuspalvelun tarjoajien kanssa, ja
- rahoitus- ja hankintamenettelyt sekä tekniset eritelmit eivät vaikuta mihinkään unionin jäsenvaltioiden lennonvarmistuspalvelun tarjoajille ja lentotoiminnan harjoittajille komission asetuksen (EY) N:o 29/2009⁽¹⁾ vaatimusten mukaisesti jo aiheutuneisiin investointeihin ja muihin kustannuksiin.

Jäsenvaltioiden on toimittava yhdessä unionin etujen mukaisesti.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Luxemburgissa 24 päivänä kesäkuuta 2016.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. G. KOENDERS

⁽¹⁾ Komission asetukset (EY) N:o 29/2009, annettu 16 päivänä tammikuuta 2009, tiedonsiirtopalveluja koskevista vaatimuksista yhtenäisessä eurooppalaisessa ilmatilassa (EUVL L 13, 17.1.2009, s. 3).

NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU, Euratom) 2016/1125,**annettu 8 päivänä heinäkuuta 2016,****Euroopan talous- ja sosiaalikomitean jäsenen, jota Portugalin tasavalta on ehdottanut, nimeämisestä**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 302 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 A artiklan,

ottaa huomioon Portugalin hallituksen ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan komission lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 18 päivänä syyskuuta 2015 ja 1 päivänä lokakuuta 2015 päätökset (EU, Euratom) 2015/1600 ⁽¹⁾ ja (EU, Euratom) 2015/1790 ⁽²⁾ Euroopan talous- ja sosiaalikomitean jäsenten nimeämisestä 21 päivänä syyskuuta 2015 alkavaksi ja 20 päivänä syyskuuta 2020 päättyväksi kaudeksi.
- (2) Yksi Euroopan talous- ja sosiaalikomitean jäsenen paikka on vapautunut Lino DA SILVA MAIAN toimikauden päätyttyä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nimetään José Custódio LEIRIÃO, Member of the National Confederation of Solidarity Institutions (CNIS), Euroopan talous- ja sosiaalikomitean jäseneksi jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 20 päivään syyskuuta 2020.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 8 päivänä heinäkuuta 2016.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. LAJČÁK

⁽¹⁾ Neuvoston päätös (EU, Euratom) 2015/1600, annettu 18 päivänä syyskuuta 2015, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean jäsenten nimeämisestä 21 päivänä syyskuuta 2015 alkavaksi ja 20 päivänä syyskuuta 2020 päättyväksi kaudeksi (EUVL L 248, 24.9.2015, s. 53).

⁽²⁾ Neuvoston päätös (EU, Euratom) 2015/1790, annettu 1 päivänä lokakuuta 2015, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean jäsenten nimeämisestä 21 päivänä syyskuuta 2015 alkavaksi ja 20 päivänä syyskuuta 2020 päättyväksi kaudeksi (EUVL L 260, 7.10.2015, s. 23).

KOMISSION PÄÄTÖS (EU) 2016/1126,
annettu 4 päivänä huhtikuuta 2016,
maito- ja rasvalain nojalla toteutettuja yleisiä terveystarkkailutoimia koskevasta valtioneudesta SA.
35484 (2013/C) (ex SA. 35484 (2012/NN))

(tiedoksiannettu numerolla C(2016) 1878)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on mainitun kohdan mukaisesti kehottanut asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa ⁽¹⁾ ja ottanut huomioon nämä huomautukset

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

- (1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pyysi 28 päivänä marraskuuta 2011 ja 27 päivänä helmikuuta 2012 päivätyillä kirjeillä Saksalta lisätietoja maataloussektorin valtioneutuksia koskevasta vuoden 2010 vuosiraportista, jonka Saksa toimitti neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ 26 artiklan mukaisesti. Saksa vastasi komission kysymyksiin 16 päivänä tammikuuta 2012 ja 27 päivänä huhtikuuta 2012 päivätyillä kirjeillä. Saksan vastauksista kävi ilmi, että Saksan maitotalalle oli myönnetty taloudellista tukea vuoden 1952 maito- ja rasvalain (Gesetz über den Verkehr mit Milch, Milcherzeugnissen und Fetten), jäljempänä 'maito- ja rasvalaki', nojalla.
- (2) Komissio ilmoitti Saksalle 2 päivänä lokakuuta 2012 päivätyillä kirjeellä, että kyseiset toimenpiteet oli rekisteröity ilmoittamattomana tukena rekisteröintinumeroilla SA.35484 (2012/NN). Saksa toimitti lisätietoja kirjeillä, jotka oli päivätty 16 päivänä marraskuuta 2012, 7, 8, 11, 13, 14, 15 ja 19 päivänä helmikuuta, 21 päivänä maaliskuuta, 8 päivänä huhtikuuta, 28 päivänä toukokuuta, 10 ja 25 päivänä kesäkuuta sekä 2 päivänä heinäkuuta 2013.
- (3) Komissio ilmoitti Saksalla 17 päivänä heinäkuuta 2013 päivätyillä kirjeellä (C(2013) 4457 final), että se oli päättänyt aloittaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 108 artiklan 2 kohdassa ⁽³⁾ määrätyn menettelyn, jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva päätös', tiettyjen maito- ja rasvalain nojalla toteutettujen osatoimenpiteiden osalta. Samassa kirjeessä komissio päätteli, että muut osatoimenpiteet olivat sisämarkkinoille soveltuvia joko 28 päivän marraskuuta 2001 ja 31 päivän joulukuuta 2006 välisenä kautena tai 1 päivänä tammikuuta 2007 alkaneella kaudella taikka molempina kausina tai että muissa osatoimenpiteissä ei ole kyse SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtioneutusta tai että ne eivät kuuluneet valtioneutuskäytäntöjen soveltamisalaan.
- (4) Komissio totesi tämän päätöksen kohteena olevien osatoimenpiteiden eli yleistä terveystarkkailua koskevien osatoimenpiteiden, joihin viitataan menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä vierasaineseurantaa koskevinä osatoimenpiteinä ⁽⁴⁾ BW 9, BY 5, HE 8, NI 2, NW 1, RP 3, SL 4 ja TH 8, jäljempänä 'osatoimenpiteet', osalta, että niillä vaikuttaa olevan kaikki valtioneutuksen ominaisuudet, ja pyysi Saksaa toimittamaan huomautuksensa ja kaikki tiedot, jotka saattavat olla avuksi arvioitaessa tukea 28 päivänä marraskuuta 2001 alkaneesta kaudesta.

⁽¹⁾ EUVL C 7, 10.1.2014, s. 8.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EU) 2015/1589, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2015, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 248, 24.9.2015, s. 9).

⁽³⁾ EY:n perustamissopimuksen 87 artiklasta tuli 1 päivänä joulukuuta 2009 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 107 artikla ja 88 artiklasta 108 artikla. Kyseisten artiklojen määräykset ovat asiasisällöltään samat. Tässä päätöksessä EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaan tehtyjä viittauksia on tarvittaessa pidettävä viittauksina SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklaan. SEUT-sopimuksessa on tehty myös eräitä terminologiaa koskevia muutoksia, esimerkiksi 'yhteisö' on korvattu 'unionilla' ja 'yhteisömarkkinat' 'sisämarkkinoilla'. Tässä päätöksessä käytetään SEUT-sopimuksen terminologiaa.

⁽⁴⁾ Menettelyn aloittamista koskevan päätöksen liitteessä olevassa toimenpiteiden BW9 ja RP3 lyhyessä kuvauksessa viitataan myös muuhun laatuvalvontaan, mutta Saksan toimittamista tiedoista kävi selvästi ilmi, että nämä toimenpiteet kattavat vain tämän päätöksen kohteena olevan vierasaineseurannan eikä muuta laatuvalvontaa.

- (5) Saksan viranomaiset esittivät huomautuksensa menettelyn aloittamista koskevaan päätökseen 20 päivänä syyskuuta 2013 päivätyllä kirjeellä.
- (6) Päätös menettelyn aloittamisesta julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽¹⁾. Komissio pyysi muita asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa kuukauden kuluessa. Komissio sai asianomaisilta osapuolilta 10 huomautusta johdanto-osan 4 kappaleessa tarkoitetuista osatoimenpiteistä. Saadut huomautukset toimitettiin Saksalle 27 päivänä helmikuuta, 3 päivänä maaliskuuta ja 3 päivänä lokakuuta 2014 päivätyillä kirjeillä. Saksa ei ottanut kantaa näihin huomautuksiin.

2. TUKIOHJELMAN KUVAUS

- (7) Maito- ja rasvalaki on Saksan liittovaltion laki, joka tuli voimaan vuonna 1952. Se muodostaa oikeuskehyksen käsiteltävinä oleville osatoimenpiteille, eikä sen kesto ole rajoitettu.
- (8) Maito- ja rasvalain 22 §:n 1 momentin nojalla Saksan osavaltiot voivat määrätä mejereille maitomaksun, joka perustuu mejereihin toimitettuihin maitomääriin.
- (9) Maito- ja rasvalain 22 §:n 2 momentin mukaan maitomaksusta saatuja tuloja voidaan käyttää ainoastaan seuraaviin tarkoituksiin:
- a) maidon laadun parantaminen ja säilyttäminen tiettyjen täytöntöönpanosääntöjen perusteella,
 - b) hygienian parantaminen maidon ja maitotuotteiden hankinnan, toimittamisen, jalostamisen ja jakelun yhteydessä,
 - c) maidon tuotosseuranta,
 - d) yritysten neuvonta maitoteollisuuteen liittyvissä kysymyksissä ja maitoteollisuuden uusien ammatinharjoittajien jatkuva kouluttaminen,
 - e) mainonta maidon ja maitotuotteiden kulutuksen lisäämiseksi,
 - f) maito- ja rasvalain mukaisten tehtävien suorittaminen.
- (10) Maito- ja rasvalain 22 §:n 2 a momentin mukaan poiketen siitä, mitä 2 momentissa säädetään, maitomaksusta saatuja tuloja saa käyttää myös seuraaviin tarkoituksiin:
- a) vähennetään luonteeltaan rakenteellisia suuria keräilykustannuksia, jotka liittyvät maidon ja kerman toimituksiin tuottajilta mejereihin,
 - b) vähennetään suuria kuljetuskustannuksia, jotka liittyvät mejereiden välisiin maitotoimituksiin, jos tällaiset toimitukset ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa kulutukseen tarkoitettujen maidon toimitukset vastaanottavan mejerin myyntialueella, ja
 - c) parannetaan laatua maitotuotteiden keskeisellä jakelualueella.
- (11) Joissakin osavaltioissa (Baden-Württemberg, Baijeri, Hessen, Niedersachsen, Nordrhein-Westfalen, Rheinland-Pfalz, Saarland ja Thüringen) maitomaksua käytettiin johdanto-osan 4 kappaleessa tarkoitettujen osatoimenpiteiden rahoitukseen.
- (12) Näihin osatoimenpiteisiin sisältyy maidossa ja maitotuotteissa esiintyvien ihmisten terveydelle mahdollisesti haitallisten eri aineiden kuten dioksiinin, polykloorattujen bifenyyliden (PCB:t), aflatoksiinin, pesuaineiden, torjunta-aineiden ja polyklooratun vedyn valvonta. Valvontaa harjoittivat erityiset valvontaelimet, joille nämä tehtävät osoittivat asiasta vastaavat viranomaiset niissä osavaltioissa, joissa osatoimenpiteitä toteutettiin. Valvontanäytteitä otettiin maidonkuljetusautoista satunnaisesti ja nimettömästi. Valvonnan tavoitteena oli seurata vierasaineiden esiintymistä maidossa, jotta estetään ihmisille aiheutuvat terveysriskit ja suojellaan kuluttajia. Tässä päätöksessä näihin toimiin viitataan termillä 'vierasaineseuranta'. Vuosien 2001 ja 2011 välillä näiden toimien kokonaisbudjetti (yhteensä kaikissa osavaltioissa, joissa osatoimenpiteitä toteutettiin) oli noin 9 miljoonaa euroa.

⁽¹⁾ EUVL C 7, 10.1.2014, s. 8.

- (13) Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä komissio katsoi, että Saksa ei esittänyt kansallisen tai unionin lainsäädännön säännöksiä, joiden nojalla vierasaineseuranta olisi perusteltua luokitella muuksi kuin tueksi. Lisäksi komissio epäili, että osatoimenpiteistä aiheutuu etua meijereille, koska komissio katsoi, että valvonnalla pyritään varmistamaan maitotuotteiden laatu, minkä vuoksi tällaisesta valvonnasta aiheutuvat kustannukset kuuluvat normaalisti kyseisten meijereiden kannettavaksi. Lisäksi komissio otti esiin sen seikan, että kyseistä laadunvalvontaa harjoitetaan rutiininomaisesti.

3. SAKSAN HUOMAUTUKSET

- (14) Saksa kuvasi vierasaineseurantaa koskevan oikeusperustan. Asiaan liittyy kaksi sääntökokonaisuutta. Ensimmäisellä säännöskokonaisuudella säännellään valvonnan toteuttamista vierasaineseurannan puitteissa. Tähän sisältyvät menetelmän valmistelu sekä valvonta-aikataulun, näytteenottotavan, testimenetelmän ja tulosten käytön laatiminen. Näitä toimia säännellään pääasiassa elintarviketurvallisuuslailla.
- (15) Toinen säännöskokonaisuus koskee näiden toimien rahoittamista. Kuten jo menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä selitettiin, toimet rahoitettiin meijereiden maksamalla maitomaksulla. Oikeusperustana on maito- ja rasvalain 22 §:n 2 momentti. Alueellisella tasolla on täytäntöönpanoa koskevia lisäsäännöksiä, mukaan luettuna talousarviosäännöt.
- (16) Saksa esitti katsauksen sovellettavasta elintarviketurvallisuuslainsäädännöstä:
- Unionin tasolla elintarviketurvallisuuden virallista valvontaa säännellään seuraavilla säädöksillä: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 178/2002⁽¹⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 882/2004⁽²⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 854/2004⁽³⁾ ja etenkin sen liite IV, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 852/2004⁽⁴⁾ ja etenkin sen liitteessä I oleva A osa, komission asetukset (EY) N:o 1881/2006⁽⁵⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 396/2005⁽⁶⁾. Jäämien ja tiettyjen aineiden valvontaa säännellään neuvoston direktiivillä 96/23/EY⁽⁷⁾ ja komission päätöksellä 97/747/EY⁽⁸⁾.
 - Kansallisella tasolla elintarviketurvallisuuden virallista valvontaa ja jäämien ja aineiden seuranta säännellään elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta koskevassa laissa (Lebensmittel- und Futtermittelgesetzbuch), elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuden virallisen valvonnan toteuttamisperiaatteita koskevassa hallinnollisessa määräyksessä (Allgemeine Verwaltungsvorschrift über die Grundsätze zur Durchführung der amtlichen Überwachung der Erhaltung lebensmittelrechtlicher, weinrechtlicher, futtermittelrechtlicher und tabakrechtlicher Vorschriften) ja vierasaineiden esiintymistä elintarvikkeissa rajoittavassa asetuksessa (Verordnung zur Begrenzung von Kontaminanten in Lebensmittel) sekä kansallisessa jäämävalvontasuunnitelmassa (Nationaler Rückstandskontrollplan).
 - Elintarviketurvallisuuden virallisen valvonnan lisäksi vierasaineseuranta toteutettiin unionin ja kansallisen lainsäädännön seuraavien säännösten perusteella: asetukset (EY) N:o 178/2002, asetukset (EY) N:o 882/2004 ja komission suositus 2011/516/EU⁽⁹⁾, maito- ja rasvalain 14 §, elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta koskevan lain 50 ja 51 § sekä vuosittain annettavat alueelliset (osavaltiotason) säännökset vierasaineseurannan ja sen rahoituksen hyväksymisestä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 882/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritettua virallisesta valvonnasta (EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 854/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 206).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 852/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, elintarvikehygieniasta (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Komission asetukset (EY) N:o 1881/2006, annettu 19 päivänä joulukuuta 2006, tiettyjen elintarvikkeissa olevien vierasaineiden enimmäismäärien vahvistamisesta (EUVL L 364, 20.12.2006, s. 5).

⁽⁶⁾ Torjunta-ainejäämien enimmäismääristä kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla sekä neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta 23 päivänä helmikuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 396/2005 (EUVL L 70, 16.3.2005, s. 1).

⁽⁷⁾ Neuvoston direktiivi 96/23/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien 85/358/ETY ja 86/469/ETY sekä päätösten 89/187/ETY ja 91/664/ETY kumoamisesta (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10).

⁽⁸⁾ Komission päätös 97/747/EY, tehty 27 päivänä lokakuuta 1997, neuvoston direktiivissä 96/23/EY säädettyjen näytteenottotasojen ja -taajuuksien vahvistamisesta tiettyjen aineiden ja niiden jäämien valvomiseksi tietyissä eläintuotteissa (EYVL L 303, 6.11.1997, s. 12).

⁽⁹⁾ Komission suositus 2011/516/EU, annettu 23 päivänä elokuuta 2011, dioksiinien, furaanien ja PCB-yhdisteiden vähentämisestä rehuista ja elintarvikkeista (EUVL L 218, 24.8.2011, s. 23).

- (17) Saksa esitti tilastoja elintarvikkeiden turvallisuuden virallisesta valvonnasta, jäämien valvonnasta ja vierasaineseurannasta sekä luettelon tästä valvonnasta vastaavista elimistä.

3.1 Saksan huomautukset vierasaineseurannasta täydentävänä tekijänä virallisessa elintarviketurvallisuuden valvontajärjestelmässä

- (18) Saksan esittämä keskeinen huomautus oli, että vierasaineseuranta on virallista elintarviketurvallisuuden valvontajärjestelmää täydentävä tekijä eikä siitä koidu mitään etua meijereille. Tähän liittyen Saksa selitti seuraavaa:
- (19) Vierasaineseurantaa pidetään täydentävänä tekijänä virallisessa elintarviketurvallisuuden valvontajärjestelmässä, joka perustuu unionin ja kansalliseen lainsäädäntöön ja palvelee ennaltaehkäisevää ja terveydenhuoltoon suuntautuvaa kuluttajansuojaa ja riskipohjaista kriisinhallintaa.
- (20) Vierasaineseurantaa ei voida pitää rutiininomaisena valvontana. Vierasaineiden seurantaan liittyvät testit tehtiin näytteiden perusteella sen jälkeen kun maidonkuljetusautot olivat keränneet maidon. Näytteenottoaikataulun laatimisesta vastasivat erityiset valvontaelimet, jotka on virallisesti nimetty tähän tehtävään. Nämä nimetyt elimet määrittivät, mistä ajoneuvoista ja milloin näytteet otetaan ja mikä on valvonnan kesto. Nämä elimet määrittivät myös analysoitavat vierasaineet.
- (21) Määrittäessään valvonta-aikataulua ja analysoitavia vierasaineita nimetyt elimet käyttivät perustana aiempia analyysejä, ennalta kerättyjä tuloksia, olemassa olevia terveyteen ja elintarviketurvallisuuteen liittyviä riskejä, alueellisia erityispiirteitä, ympäristötekijöitä, vaaratilanteita ja muita samankaltaisia perusteita. Valvonta-aikataulu ja vierasaineet voivat vaihdella alueittain ja niitä voidaan muuttaa määräjain. Valvonnan kohteena eivät olleet kaikki vierasaineet, joiden osalta on olemassa lakisääteisiä raja-arvoja. Toisaalta saatettiin valvoa muita vierasaineita, joihin ei sovelleta lakisääteisiä raja-arvoja mutta joiden katsotaan analyysien perusteella aiheuttavan terveysriskejä. Valvonnassa keskityttiin näin ollen eri prioriteetteihin eri aikoina: joissakin tapauksissa etusijalla olivat radioaktiivisten vierasaineiden valvonta, toisissa taas aflatoksiinien tai dioksiinien valvonta. Valvontaa oli myös mahdollista suorittaa alueellisten prioriteettien perusteella.
- (22) Valvonnan aikana saatuja tietoja käytettiin määrittämään tietyn maitoalueen asemaa siltä osin, miten se on altistunut tietyille vierasaineille, joilla on terveyttä vaarantavia vaikutuksia. Toimivaltaiset viranomaiset käyttivät näitä tietoja edelleen toteuttaakseen ennaltaehkäiseviä terveystoimenpiteitä muiden muassa elintarviketurvallisuuden ja terveyden virallisen valvonnan, lainsäädäntötoimenpiteiden ja tiedonlevityksen muodossa. Tällainen valvonta kuuluu asetuksen (EY) N:o 178/2002 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun virallisen valvonnan järjestelmään muine olosuhteiden edellyttämine toimintoineen mukaan lukien tiedottaminen elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuudesta ja riskeistä, elintarvike- ja rehur turvallisuuden valvonta ja muut tuotannon, jalostuksen ja jakelun kaikkiin vaiheisiin kuuluvat toiminnot.
- (23) Valvonnasta saatuja tietoja käytettiin erityisesti virallisten valvontasuunnitelmien mukauttamiseen asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisesti. Asetuksessa (EY) N:o 178/2002 kehoitetaan jäsenvaltioita perustamaan elintarvikkeiden turvallisuutta koskevat toimenpiteet riskinarviointiin, jossa käytetään objektiivisia, läpinäkyviä ja riippumattomia tieteellisiä tietoja. Kehotusta täsmennetään edelleen asetuksessa (EY) N:o 852/2004 ja (EY) N:o 854/2004. Saksan toimivaltaiset elintarviketurvallisuusviranomaiset käyttivät vierasaineseurannasta saatuja tuloksia tällaisen riskinarvioinnin ja toimenpiteiden perustana.
- (24) Asetuksen (EY) N:o 178/2002 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltioilla on velvollisuus ylläpitää virallisen valvonnan järjestelmän lisäksi muuta olosuhteiden edellyttämää toimintaa elintarviketurvallisuuden takaamiseksi. Vaikka näitä toimia ei ole konkreettisesti lueteltu kyseisessä säännöksessä, Saksa väitti, että jäsenvaltioiden elimet, jotka ylläpitävät tällaista virallista valvontaa täydentävää asianmukaista valvontatoimintaa, eivät riko valtioneuvoston sääntöjä. Tällä perusteella Saksa väitti, että vierasaineseurannassa oli kyse valvonnasta, jolla täydennetään elintarviketurvallisuuden virallista valvontaa.
- (25) Samaa lähestymistapaa noudatetaan muissa unionin säädöksissä elintarviketurvallisuuden alalla. Asetuksen (EY) N:o 882/2004 3 artiklan 1 kohdassa säädetään säännöllisen virallisen valvonnan suorittamisesta ja 2 kohdassa

esitetään myös *ad hoc* -pohjaista virallista valvontaa; tämän valvonnan on perustuttava riskeihin. Myös direktiivissä 96/23/EY noudatetaan tätä rakennetta: sen 11 artiklassa säädetään täydentävistä virallisista pistokokeista säännöllisten virallisten tarkastusten lisäksi. Komission suosituksessa dioksiinien, furaanien ja PCB-yhdisteiden vähentämisestä rehuista ja elintarvikkeista vahvistetaan toimintarajat, jotka ovat alemmat kuin asetuksessa (EY) N:o 1881/2006 esitetyt lakisääteiset rajat ja auttavat toimivaltaisia viranomaisia ja toimijoita havaitsemaan tapauksia, joissa on aiheellista yksilöidä saastumislähde ja toteuttaa toimia sen vähentämiseksi tai poistamiseksi.

- (26) Elintarvikkeisiin liittyvän ihmisten terveyden ja kuluttajansuojan korkean tason turvaamiseen tähtäävässä unionin lainsäädännössä (asetuksen (EY) N:o 178/2002 1 artikla) säädetään, että elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvät toimenpiteet on perusteltava riippumattomalla, objektiivisella ja läpinäkyvällä riskinarvioinnilla olemassa olevan tieteellisen tiedon pohjalta. Vierasaineiden seurannan tuloksia käytettiin perustana näiden periaatteiden noudattamiseksi asetuksissa (EY) N:o 852/2004 ja (EY) N:o 854/2004 täsmennetyllä tavalla. Lisäksi dioksiini- ja PCB-valvonnan osalta Saksa viittaa dioksiinien, furaanien ja PCB-yhdisteiden vähentämisestä rehuista ja elintarvikkeista annettuun komission suositukseen.
- (27) Valvonnan tuloksia käytettiin lisäksi pitkän aikavälin suuntausten kartoituksessa, riskitekijöiden ja syiden analysoinnissa ja tieteellisiin ja kriisinehkäisyarkoituksiin tarkoitettua tietokannan ylläpitämisessä. Kerätyt tiedot toimivat hyödyllisenä lähteenä tapaustutkimuksia ja puolueettoman tiedon levittämistä koskeville kauaskantoisille poliittisille ja hallinnollisille päätöksille.
- (28) Näytteet valvontaa varten otettiin pooleista (yksi pooli koostuu maidonkuljetusauton useilta maidontuottajilta keräämästä maidosta, ja maidontuottajien lukumäärä voi vaihdella). Meijereille ei ilmoitettu näytteenotosta ja valvonnasta eikä valvonnan tuloksista. Sen vuoksi testejä ei käytetty eivätkä ne olleet hyödyllisiä tuotteiden markkinoille saattamista tai tuotteiden laadun tai hinnan määrittämistä varten. Vain siinä tapauksessa, että testeistä kävi ilmi vierasaineiden suuri määrä tai lakisääteisten rajojen ylittyminen, valvontaelimet käynnistivät erillisiä tutkimuksia ja ilmoittivat kyseisille meijereille tästä tutkimuksesta.
- (29) Jos nimetty elin havaitsee vierasaineseurannan aikana arvoja, jotka ovat korkeita mutta alle lakisääteisten rajojen, se käynnistää arviointiprosessin yksilöidäkseen saastuntalähteen, kuten rehun, desinfiointikeinot, ympäristövahingon tai muun. Saastunnan aiheuttaneiden yritysten täytyi toteuttaa toimenpiteitä saastuntalähteen poistamiseksi omalla kustannuksellaan. Arviointi on hyödyllinen ennaltaehkäisyn kannalta.
- (30) Jos nimetty elin havaitsee vierasaineseurannan aikana arvoja, jotka ylittävät lakisääteiset rajat, tai sellaisen aineen esiintymisen, joka on lainsäädännössä kielletty, käynnistetään kattava lisävalvonta. Tällöin toimivaltainen viranomainen asettaa maidontoimituskiellon ja määrää lisätestejä. Saastunut maitomäärä hävitetään. Jos lakisääteiset rajat ylittäviä vierasainearvoja havaitaan uudelleen, toimivaltainen viranomainen määrää hallinnollisia tai tapauksen mukaan rikosoikeudellisia seuraamuksia Saksan lainsäädännön mukaisesti. Näin ollen vierasaineseuranta on meijereiden kannalta joko neutraalia (jos ongelmia ei havaita) tai siihen liittyy negatiivisia seurauksia (jos vierasaineiden lakisääteisten rajojen havaitaan ylittyvän). Maidontoimituskielto poistetaan vasta, kun testit osoittavat, että maidossa ei ole enää vierasaineita.
- (31) Saksa toteaa lopuksi, että vierasaineseurannassa ei ole kyse meijeriteollisuudelle kuuluvasta tehtävästä vaan kuluttajien ja etenkin kuluttajien terveyden suojelemiseksi tarkoitusta toimenpiteestä. Kuluttajansuoja on SEUT-sopimuksen ja etenkin sen 4 artiklan 2 kohdan ja 169 artiklan 1 kohdan sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan ⁽¹⁾ ja etenkin sen 38 artiklan mukainen tavoite.
- (32) Vierasaineiden seuranta on myös jäsenvaltioille selvästi kuuluvan velvollisuuden mukainen: niiden on taattava elintarviketurvallisuutta koskevan virallisen valvonnan toteuttaminen, minkä vuoksi valvonnan kustannukset tulevat jäsenvaltioiden kannettaviksi.

⁽¹⁾ EYVL C 364, 18.12.2000, s. 1.

- (33) Saksa toteaa, että meijerit toteuttivat omaa valvontaa todentaakseen, että maito on lakisäateisten vierasainerajojen mukaista. Meijerit kattoivat itse tämän omavalvonnan kustannukset. Omavalvontaa koskeva velvollisuus on seurausta asetuksen (EY) N:o 178/2002 17 artiklan 1 kohdasta. Elintarviketurvallisuutta koskevat meijereiden velvollisuudet haitallisten aineiden osalta täsmennetään muissa säädöksissä, esimerkiksi asetuksessa (EY) N:o 1881/2006, asetuksessa (EY) N:o 396/2005 ja komission asetuksessa (EU) N:o 37/2010 ⁽¹⁾.
- (34) Kansalliseen lainsäädäntöön ei sisälly säännöksiä siitä, että meijereiden on vastattava virallisen valvonnan kustannuksista, eikä niille tarvitse maksaa maksuja. Meijereiden on vastattava kustannuksista, joita syntyy elintarviketurvallisuuslainsäädännön ja vierasaineiden ja jäämien lakisäateisten rajojen noudattamiseen liittyvästä omavalvonnasta, joka eroaa vierasaineseuranta koskevasta viranomaisten harjoittamasta valvonnasta.

3.2 Saksan muut huomautukset

- (35) Saksa totesi, että jäsenvaltioilla on perusteltu oikeus toteuttaa vierasaineseurannan kaltaisia valvontatoimenpiteitä. Tämä seuraa perussopimuksilla (SEUT- ja SEU-sopimuksella) unionin toimielimille ja jäsenvaltioille myönnetyn toimivallan rajaamisesta unionin lainsäädännön täytäntöönpanon osalta. Saksa viittasi SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artiklaan, joissa määritellään unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden tehtävät. Jäsenvaltiot ovat pääasiallisesti vastuussa unionin lainsäädännön täytäntöönpanon takaamisesta. Niiden vastuulle kuuluvat valvonnan kaltaiset tehtävät. Tässä yhteydessä viitattiin myös yhdistettyihin asioihin 205–215/82 ⁽²⁾, joissa unionin tuomioistuimien totesi, että niiden yleisten periaatteiden mukaisesti, joihin unionin institutionaalinen järjestelmä perustuu ja jotka sääntelevät unionin ja jäsenvaltioiden välistä suhdetta, on jäsenvaltioiden tehtävänä varmistaa, että unionin säännökset pannaan täytäntöön niiden alueella.
- (36) Saksa väitti, että se olisi rikkonut SEUT-sopimuksen 291 artiklaa vain, jos se olisi suorittanut vähemmän valvontaa kuin mitä asetuksen (EY) N:o 178/2002 17 artiklan 2 kohdassa säädetään, eikä tässä tapauksessa, jossa se suoritti virallista elintarviketurvallisuusvalvontaa täydentävää valvontaa, joka oli asetuksen (EY) N:o 178/2002 edellä mainitun säännöksen mukaista.
- (37) Vastauksena komission esittämään kysymykseen, joka koski yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevien sääntöjen mahdollista soveltamista, Saksa totesi, että vierasaineseuranta ei ole luonteeltaan sellaista toimintaa, jota tarkoitetaan komission tiedonannossa ⁽³⁾ Euroopan unionin valtiontukisääntöjen soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta myönnettävään korvaukseen. Saksa päinvastoin totesi, että vierasaineseuranta on muuta kuin taloudellista toimintaa. Se viittasi asioihin C-364/92, C-343/95 ja C-288/11 P ⁽⁴⁾, joissa katsottiin, että tehtävä, johon liittyy sääntelyviranomaisen harjoittama toiminta julkisen turvallisuuden takaamiseksi, ei ole taloudellista luonteeltaan, koska kyseessä on julkista etua koskeva tehtävä, jonka tarkoituksena on suojella koko väestöä. Se, että tehtävä osoitettiin yksityiselle elimelle, ei myöskään muuta sen julkista luonnetta. Tässä vierasaineiden seurantatehtävässä nimetyt valvontaelimet harjoittivat julkista toimintaa, jolla edistettiin terveydenhuoltojärjestelmän parantamista. Valtiolla on velvollisuus taata terveyden suojelun korkea taso sekä unionin lainsäädännön ⁽⁵⁾ että Saksan liittovaltion perustuslain mukaan, ja valtiolla on tässä suhteessa harkintavalta.
- (38) Vastauksena komission kysymykseen, joka koski sitä, asettaako asetuksen (EY) N:o 178/2002 17 artiklan 2 kohdan säännös jäsenvaltioille selvän ja täsmällisen velvollisuuden asiassa T-351/02 tarkoitettulla tavalla siinä määrin, että toimenpidettä ei voida pitää valtion toimenpiteenä, Saksa totesi, että asiassa T-351/02 kyseessä oli valtion toimenpiteeksi luokittelu, kun taas tässä tapauksessa kyseessä on meijereille koituvan edun esiintyminen.

⁽¹⁾ Komission asetus (EU) N:o 37/2010, annettu 22 päivänä joulukuuta 2009, farmakologisesti vaikuttavista aineista ja niiden eläinperäisissä elintarvikkeissa esiintyvien jäämien enimmäismääriä koskevasta luokituksesta (EUVL L 15, 20.1.2010, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, annettu 21.9.1983, Deutsche Milchkontor GmbH ja muut v. Saksan liittotasavalta, yhdistetyt asiat 205–215/82 (ECLI:EU:C:1983:233).

⁽³⁾ EUVL C 8, 11.1.2012, s. 4.

⁽⁴⁾ Tuomioistuimen tuomio, annettu 19.1.1994, C-364/92, SAT Fluggesellschaft v. Eurocontrol (ECLI:EU:C:1994:7); tuomioistuimen tuomio, annettu 18.3.1997, C-343/95, Calì & Figli v. Servizi Ecologici Porto di Genova, (ECLI:EU:C:1997:160); tuomioistuimen tuomio, annettu 19.12.2012, C-288/11 P, Mitteldeutsche Flughafen and Flughafen Leipzig-Halle v. komissio (ECLI:EU:C:2012:821).

⁽⁵⁾ Euroopan unionin perusoikeuskirjan 35 artikla ja SEUT-sopimuksen 114 artiklan 3 kohta ja 168 artiklan 1 kohta; Saksan perustuslain (Grundgesetz) 2 §:n 2 momentti.

- (39) Lisäksi Nordrhein-Westfalenin osavaltio väitti, että osatoimenpide NW1 ei ollut valikoiva, koska se kohdistui koko meijeriteollisuuteen kyseisessä osavaltiossa. Nordrhein-Westfalenilla on oikeudellinen itsemääräämisoikeus, jonka perusteella se voi määrittellä osatoimenpiteen aineellisen ja alueellisen soveltamisalan. Nordrhein-Westfalenin osavaltio korosti, että toimenpiteen tarkoituksena oli suorittaa yleistä terveydenhuollon valvontaa ja se oli yleisen edun mukainen.

4. ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN HUOMAUTUKSET

- (40) Komissio sai 6 ja 18 päivän helmikuuta 2014 välisenä aikana asianomaisilta osapuolilta yhteensä 10 kirjettä, joissa kommentoitiin osatoimenpiteessä myönnettyä tukea ⁽¹⁾.
- (41) Kirjeessään, jonka komissio kirjasi saapuneeksi 6 päivänä helmikuuta 2014, Milchwirtschaftlicher Verein Allgäu-Schwaben e.V. totesi, että maitotuotteissa olevien jäämien ja vierasaineiden valvontaohjelmia on pidettävä kansallista seurantaohjelmaa täydentävinä ja että ne palvelevat kuluttajansuojaa ja kriisinehkäisyä. Järjestö toi esiin, että näytteitä otettiin eri yrityksistä, jotta saatiin yleiskuva Baijerin eri alueista. Tulokset ilmoitettiin. Näin voitiin laatia ennalta ehkäiseviä strategioita ja toimenpiteitä, jotka lopulta johtaisivat vierasainetasojen alenemiseen. Näistä syistä toimenpiteistä ei koitunut mitään etua valvotuille meijereille.
- (42) Kirjeessään, jonka komissio kirjasi saapuneeksi 10 päivänä helmikuuta 2014, Gewerkschaft Nahrung-Genuss-Gaststätten Region Allgäu totesi, että maitotuotteissa olevien vierasaineiden ja radioaktiivisten aineiden tasojen seuranta on erittäin tärkeä osa kuluttajansuojaa. Meijereiden lisäksi toimenpide oli erittäin arvokas myös kaikille maidon kuluttajille.
- (43) Kirjeessään, jonka komissio kirjasi saapuneeksi 10 päivänä helmikuuta 2014, Landeskontrollverband Nordrhein-Westfalen e.V. totesi, että se oli samaa mieltä kuin Nordrhein-Westfalenin osavaltio (joka kanta toimitettiin komissiolle osana Saksan huomautuksia 20 päivänä syyskuuta 2013).
- (44) Kirjeessään, jonka komissio kirjasi saapuneeksi 10 päivänä helmikuuta 2014, Landesvereinigung der Milchwirtschaft NRW e.V. totesi, että se oli samaa mieltä kuin Nordrhein-Westfalenin osavaltio (joka kanta toimitettiin komissiolle osana Saksan huomautuksia 20 päivänä syyskuuta 2013).
- (45) Kirjeessään, jonka komissio kirjasi saapuneeksi 11 päivänä helmikuuta 2014, Landesvereinigung Thüringer Milch e.V. totesi, että se oli samaa mieltä kuin Thüringenin osavaltio (joka kanta toimitettiin komissiolle osana Saksan huomautuksia 20 päivänä syyskuuta 2013).
- (46) Kirjeessään, jonka komissio kirjasi saapuneeksi 13 päivänä helmikuuta 2014, Genossenschaftsverband Bayern totesi, että maidossa ja maitotuotteissa olevien jäämien ja vierasaineiden seurantaohjelmista ei koitunut kilpailuetua meijereille. Ohjelmalla luotiin ensi kädessä valmiuksia, jotta voidaan reagoida kriisiin, ja suojeltiin kuluttajia epäturvallisilta tuotteilta, joten se palveli yleistä etua. Näytteitä otettiin epäsäännöllisesti, meijerit eivät pitäneet kirjaa eikä niille ilmoitettu tuloksista, paitsi jos lakisääteiset rajat ylittyivät. Meijerit puolestaan toteuttivat omaa kattavampaa ja yksityiskohtaisempaa laadunvarmistusjärjestelmää, jota ei voida verrata vierasaine-seurantaan.
- (47) Kirjeessään, jonka komissio kirjasi saapuneeksi 14 päivänä helmikuuta, Milchwirtschaftliche Arbeitsgemeinschaft Rheinland-Pfalz e.V. totesi, että osatoimenpidettä RP 3 ei voida pitää valtiontukena, koska yrityksille tai tietyille tuotantosektorille ei myönnetty etuutta, joka vääristi tai uhkasi vääristää kilpailua tai vaikutti kaupan jäsenvaltioiden välillä. Järjestö väitti, että maitomaksua ei käytetty kattamaan kustannuksia valvonnasta, jota yritysten oli suoritettava asetuksen (EY) N:o 852/2004, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 ⁽²⁾ ja asetuksen (EY) N:o 854/2004 nojalla. Kyseistä valvontaa suoritettiin itse asiassa viranomaisten puolesta näytteenottona eikä se ollut rutiininomaista luonteeltaan. Näin ollen kyseinen valvonta oli

⁽¹⁾ Komissio sai Landesvereinigung der Milchwirtschaft Niedersachsen e.V.:ltä huomautuksia yleisesti kaikista toimenpiteistä, joita rahoitetaan maitomaksulla, eikä pelkästään tässä käsiteltävänä olevista osatoimenpiteistä. Järjestön mukaan kyseessä ei ollut tuki. Kattava kuvaus näistä huomautuksista esitetään 18 päivänä syyskuuta 2015 annetussa komission päätöksessä C(2015) 6295 final, joka koskee Saksan maito- ja rasvalain nojalla maidon laatutarkastuksille myönnettyä valtiontukea SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 853/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygienia säännöistä (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55).

osa julkista kriisinehkäisyä ja -hallintaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tämän vuoksi järjestö päätteli, että valvonnasta maksaminen ei vapauttanut meijereitä niiden omista kustannuksista vaan kyseessä olivat viranomaisille niiden elintarviketurvallisuuteen liittyvästä julkisesta tehtävästä aiheutuvat kustannukset.

- (48) Milchwirtschaftliche Arbeitsgemeinschaft Rheinland-Pfalz e.V. totesi, että jos osatoimenpidettä RP 3 pidetään valtiontukea, sen soveltuvuus vuodesta 2007 eteenpäin on arvioitava maa- ja metsätalouden valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen (2007–2013) ⁽¹⁾ IV.J luvun mukaisesti.
- (49) Kirjeessään, jonka komissio kirjasi saapuneeksi 18 päivänä helmikuuta 2014, DHB-Netzwerk Haushalt e.V. totesi, että epäpuhtauksien seurantaohjelmalla, radioaktiivisuuden arviointiohjelmalla ja ravintoaineiden analyyseillä edistettiin merkittävästi kuluttajansuojaa ja kuluttajien tietoisuutta asiasta. Järjestö korosti valvontatulosten neutraaliutta (meijeriteollisuus ei vaikuttanut niihin), maitotuotteissa olevien haitallisten aineiden nopeaa tunnistamista ja mahdollisuutta reagoida nopeasti kriisitilanteissa.
- (50) Kirjeessään, jonka komissio kirjasi saapuneeksi 18 päivänä helmikuuta 2014, Landesvereinigung der Bayerischen Milchwirtschaft e.V. totesi, että maidossa ja maitotuotteissa olevien haitallisten aineiden tunnistamiseksi suoritettava valvonta on tärkeää, jotta kuluttajat voivat luottaa maitotuotteiden turvallisuuteen. Valvonta toimii varhaisen havaitsemisen järjestelmänä, jonka avulla voidaan havaita ja torjua riskejä tai toteuttaa tarvittavia ehkäiseviä toimenpiteitä.

5. TUEN ESIINTYMISEN ARVIOINTI

- (51) Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä komissio katsoi, että osatoimenpiteillä vaikutti olevan kaikki valtiontuen ominaisuudet. Komissio totesi, että Saksa ei ollut esittänyt elintarviketurvallisuuden virallisen valvonnan ja vierasaineseurannan alalla sovellettavaa lainsäädäntöä, jolla annettaisiin tämä tehtävä valtiolle. Komission mukaan velvollisuus harjoittaa vierasaineseurantaa koskee meijereitä, joten ne saivat etua, jos valvonnan suoritti ja maksoi valtio.
- (52) Virallisen tutkintamenettelyn aikana Saksa ja asianomaiset osapuolet väittivät, että vierasaineseurannasta ei koitunut mitään etua meijereille. Saksa esitti kattavia tietoja osatoimenpiteiden oikeudellisista, hallinnollisista ja tosiasiallisista tekijöistä. Sen vuoksi on tarpeen tarkastella uudelleen kysymystä valtiontuen esiintymisestä ja etenkin meijereille koituvasta edusta.
- (53) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan ”jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan”.
- (54) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määritellyt edellytykset ovat kumulatiivisia. Siten kaikkien edellä mainittujen edellytysten on täyttyttävä, jotta toimenpide voidaan määritellä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaiseksi valtiontueksi. Arvioitavaa toimenpidettä ei sen vuoksi voida katsoa valtiontueksi, jos jokin edellytyksistä ei täyty.
- (55) Tuen esiintymistä koskevaa edellytystä tarkastellaan ennen muita SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrättyjä edellytyksiä, koska Saksan ja asianomaisten osapuolten keskeinen väite on, että osatoimenpiteestä ei koitunut mitään etua meijereille.
- (56) Saksan ja asianomaisten osapuolten väitteet perustuvat siihen, että on eri valvontatehtäviä, joista säädetään unionin ja kansallisessa elintarviketurvallisuuslainsäädännössä, ja että toimivaltaisten elinten toteuttaman virallisen

⁽¹⁾ EUVL C 319, 27.12.2006, s. 1.

valvonnan ja meijereiden toteuttaman omavalvonnan välillä on jako. Nimettyjen elinten toteuttama ja julkisesti maitomaksusta rahoitettu vierasaineseuranta täydentää Saksan mukaan virallista elintarviketurvallisuusvalvontaa ja voidaan erottaa meijereiden harjoittamasta omavalvonnasta, jonka kustannuksista ne vastaavat. Sen vuoksi meijereille ei koidu mitään etua siitä, että valtio harjoittaa vierasaineseurantaa.

- (57) Jotta voidaan todentaa väitteiden pätevyys, on analysoitava seuraavat: 1) mihin vierasaineseuranta voidaan sijoittaa unionin ja kansallisessa elintarviketurvallisuuslainsäädännössä vahvistetussa valvontavastuujärjestelmässä eli suoritetaanko se valtiolle vai yksityisille elintarvikealan toimijoille (meijereille) kuuluvana velvollisuutena ja 2) koituuko vierasaineseurannan toteuttamisesta etua meijereille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

5.1 Valvontavastuu unionin ja kansallisen elintarviketurvallisuuslainsäädännön nojalla

- (58) Menettelyn aloittamista koskevan päätöksen mukaisesti tutkinnan kohteena oleva ajanjakso alkoi 28 päivänä marraskuuta 2001 (ks. päätöksen johdanto-osan 152 kappale). Elintarviketurvallisuuslainsäädännön asiaa koskevien säännösten analyysi kattaa kyseisestä ajanjaksosta alkavan kauden.

5.1.1 Unionin elintarviketurvallisuuslainsäädäntö

5.1.1.1 Vierasaineita elintarvikkeissa, myös maidossa, koskeva unionin lainsäädäntö

- (59) Neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 315/93 ⁽¹⁾ vahvistetaan tietyt peruseriaatteen, jotka koskevat elintarvikkeissa esiintyviä vierasaineita, ja erityisesti seuraavat: 1) elintarviketta, joka sisältää vierasainetta määrän, jota ei voida hyväksyä kansanterveyden kannalta etenkin toksikologisella tasolla, ei saa saattaa markkinoille, ja 2) tietyille vierasaineille on asetettava enimmäistasot kansanterveyden suojelemiseksi.
- (60) Komission asetuksessa (EY) N:o 466/2001 ja asetuksessa (EY) N:o 1881/2006 asetetaan enimmäistasot tietyille vierasaineille elintarvikkeissa ⁽²⁾. Ne kattavat etenkin seuraavat vierasaineet maidossa: aflatoksiinit, lyijy (Pb), dioksiini, polyklooratut dibentsofuraanit ja polyklooratut bifenyylit (PCB:t).
- (61) Edellä 59 ja 60 kappaleessa tarkoitettujen säädösten mukaisesti on kiellettyä saattaa markkinoille tiettyjä elintarvikkeita (mukaan luettuna maitoa), jos elintarvikkeet sisältävät tiettyjä vierasaineita säädöksissä asetettuja enimmäismääriä enemmän. Säädöksissä edellytetään myös, että jäsenvaltiot toteuttavat asianmukaisia seurantatoimia valvoakseen vierasaineiden esiintymistä elintarvikkeissa.
- (62) Lisäksi komission suosituksessa dioksiinien, furaanien ja PCB-yhdisteiden vähentämisestä rehuista ja elintarvikkeista ⁽³⁾ suositellaan toimintarajoja ja tavoitetasoja elintarvikkeille, myös maidolle. Tarkoituksena on kannustaa aktiiviseen lähestymistapaan dioksiinien ja dioksiinien kaltaisten PCB:iden esiintymisen vähentämiseksi elintarvikkeissa. Toimintarajojen avulla toimivaltaiset viranomaiset ja toimijat voivat yksilöidä tapaukset, joissa on syytä tunnistaa saastumisen lähde ja toteuttaa toimia sen vähentämiseksi tai poistamiseksi. Lisäksi komissio suosittelee, että jäsenvaltiot seuraavat satunnaisperiaatteella dioksiinien, dioksiinin kaltaisten PCB-yhdisteiden ja mahdollisuuksien mukaan muiden kuin dioksiinin kaltaisten PCB-yhdisteiden esiintymistä elintarvikkeissa, myös maidossa, suhteessa tuottamiensa, käyttämiensä ja kuluttamiensa elintarvikkeiden, myös maidon, määriin. Tapauksissa, joissa asetuksen (EY) N:o 466/2001 säännöksiä ei noudateta ja jos dioksiinien ja/tai dioksiinin kaltaisten PCB:iden määrät ylittävät toimintarajat, komissio suosittelee, että jäsenvaltiot yhteistyössä toimijoiden kanssa käynnistävät tutkimuksia tunnistaa saastumislähteen ja toteuttavat toimenpiteitä sen vähentämiseksi tai poistamiseksi.
- (63) Voidaan päätellä, että elintarvikkeissa, myös maidossa, oleviin vierasaineisiin liittyvä unionin lainsäädäntö sisältää 1) lakisäätöiset rajat tietyille vierasaineille elintarvikkeissa, myös maidossa; ne kohdistuvat suoraan elintarvikealan toimijoihin, jotka eivät saa saattaa markkinoille elintarvikkeita, myöskään maitoa, jotka eivät ole näiden rajojen

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 315/93, annettu 8 päivänä helmikuuta 1993, elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevasta yhteisön menettelyistä (EYVL L 37, 13.2.1993, s. 1).

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 466/2001, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2001, tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta (EYVL L 77, 16.3.2001, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 67, 9.3.2002, s. 69.

mukaisia, ja 2) jäsenvaltioiden velvollisuuden seurata, että näitä lakisääteisiä rajoja noudatetaan. Lisäksi unionin tason suosituksen (komission suositus) mukaan jäsenvaltioiden olisi seurattava dioksiinin ja samankaltaisten vierasaineiden toimintarajoja ja toteutettava ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä.

5.1.1.2 Jäämiä eläinperäisissä elintarvikkeissa, myös maidossa, koskeva unionin lainsäädäntö

- (64) Direktiivissä 96/23/EY edellytetään, että jäsenvaltiot toteuttavat toimenpiteitä seuratakseen direktiivin liitteessä I lueteltuja ainesosia ja jäämäryhmiä. Maidon tapauksessa seurattaviin ainesosiin ja jäämiin kuuluvat tietyt yhdisteet, mikrobilääkeaineet, matolääkkeet, tulehduskipulääkkeet, organokloorit, orgaaninen fosfori, kemialliset alkuaineet ja mykotoksiinit.
- (65) Direktiivissä 96/23/EY veloitetaan jäsenvaltiot seuraamaan tiettyjä eläintuotteita, myös maitoa, jäämien ja ainesosien esiintymisen havaitsemiseksi. Tästä syystä jäsenvaltiot toimittavat komissiolle seurantasuunnitelmat hyväksyttäviksi. Jäsenvaltiot voivat lisäksi tehdä virallisia pistokokeita ilmoittamatta niistä etukäteen koko eläinperäisten raaka-aineiden tuotantoketjussa, mukaan luettuna maito.
- (66) Direktiivissä 96/23/EY säädetään myös toimijoiden omavalvonnasta ja vastuullisuudesta. Eläinperäisten primaari-tuotteiden (kuten maidon) ensimmäisen jalostusasteen laitosten omistajien tai niiden toiminnasta vastaavien on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, etenkin tekemällä omia tarkastuksia, varmistaakseen, että laitokseen tuodut tuotteet eivät sisällä sallittuja tasoja ylittäviä jäämätasoa tai kiellettyjä ainesosia.
- (67) Voidaan päätellä, että eläinperäisissä tuotteissa, myös maidossa, oleviin jäämiin liittyvä unionin lainsäädäntö sisältää 1) luettelon maidossa olevista haitallisista aineista ja jäämistä, joita on seurattava; 2) jäsenvaltioiden velvollisuuden seurata aineiden ja jäämien esiintymistä maidossa ja tehdä siihen liittyviä lisätestejä; 3) maidon tuotantoon ja jalostukseen osallistuvien talouden toimijoiden velvollisuuden suorittaa omavalvontaa.

5.1.1.3 Elintarviketurvallisuuteen liittyvää valvontaa koskeva horisontaalinen unionin lainsäädäntö

- (68) Asetuksessa (EY) N:o 178/2002 säädetään elintarviketurvallisuutta koskevista yleisistä periaatteista ja vastuualoista. Asetuksen (EY) N:o 178/2002 17 artiklassa säädetään velvollisuuksista seuraavaa:

"1. Kaikissa tuotannon, jalostuksen ja jakelun vaiheissa toimivien elintarvike- ja rehualan toimijoiden on vastuullaan olevissa toiminnoissa huolehdittava siitä, että elintarvikkeet tai rehut täyttävät niiden toiminnan kannalta asiaankuuluvat elintarvikelainsäädännön vaatimukset ja varmistettava, että kyseiset vaatimukset täyttyvät.

2. Jäsenvaltioiden on pantava elintarvikelainsäädäntö täytäntöön sekä seurattava ja valvottava, että kaikissa tuotannon, jalostuksen ja jakelun vaiheissa toimivat elintarvike- ja rehualan toimijat noudattavat elintarvikelainsäädännön vaatimuksia. Tämän vuoksi niiden on ylläpidettävä virallisen valvonnan järjestelmää muine olosuhteiden edellyttämine toimintoineen mukaan lukien tiedottaminen elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuudesta ja riskeistä, elintarvike- ja rehur turvallisuuden valvonta ja muut tuotannon, jalostuksen ja jakelun kaikkiin vaiheisiin kuuluvat toiminnot. Jäsenvaltioiden on myös annettava elintarvike- ja rehulainsäädännön rikkomuksiin sovellettavia toimenpiteitä ja seuraamuksia koskevat säännöt. Säädettyjen toimenpiteiden ja seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia."

- (69) Asetuksen (EY) N:o 178/2002 2 artiklan mukaisesti elintarvikkeiden määritelmä sisältää maidon jalostettuna, osittain jalostettuna tai jalostamattomana, kun se on tarkoitettu tai sen voidaan kohtuudella olettaa tulevan ihmisten nautittavaksi.
- (70) Asetuksen (EY) N:o 178/2002 17 artiklassa kuvatut velvollisuudet koskevat sekä elintarvikealan toimijoita että kansallisia toimivaltaisia viranomaisia. Asetuksen (EY) N:o 178/2002 17 artiklassa erotetaan selvästi toisistaan elintarvikealan toimijat (esimerkiksi meijerit), jotka ovat vastuussa omavalvonnasta laitostensa sisällä elintarvikelainsäädännön vaatimusten noudattamiseksi (tähän sisältyy velvollisuus noudattaa vierasaineiden ja jäämien lakisääteisiä rajoja), ja jäsenvaltioiden viranomaiset, jotka ovat vastuussa sen seuraamisesta ja todentamisesta, että elintarvikelainsäädännön vaatimuksia noudatetaan. Jäsenvaltioiden viranomaisten toiminnalla on kaksi tavoitetta: niiden on suoritettava virallista valvontaa ja toteutettava asianmukaisia lisätoimia, kuten elintarviketurvallisuuden seuranta ja muut seurantatoimet, jotka kattavat kaikki tuotannon, jalostuksen ja jakelun vaiheet.

- (71) Asetuksessa (EY) N:o 882/2004 annetaan myös lisäsääntöjä jäsenvaltioiden virallisesta valvonnasta eläinperäisten elintarvikkeiden, myös maidon, osalta. Siinä säädetään, että jäsenvaltioiden on laadittava kansalliset viralliset valvontasuunnitelmat ja päivitettävä niitä säännöllisesti tilanteen kehittymisen mukaan. Asetuksen (EY) N:o 882/2004 42 artiklan 3 kohdan mukaan valvontasuunnitelmia voidaan mukauttaa ja muuttaa eri tekijöiden, kuten uusien tautien, muiden terveystieteiden tai tieteellisten tulosten, perusteella tai huomioon ottamiseksi.
- (72) Voidaan päätellä, että elintarvikkeiden (myös maidon) turvallisuutta koskevaan valvontaan liittyvässä unionin säännöksissä säädetään kahdesta eri vastuutasosta, joiden on esiinnyttävä rinnakkain: elintarvikealan toimijoiden (meijereiden) vastuulla on noudattaa elintarviketurvallisuuteen liittyviä vaatimuksia ja jäsenvaltioiden valvontavastuuseen kuuluu sen todentaminen, että elintarvikealan toimijat noudattavat elintarvikelainsäädännön asiaankuuluvia vaatimuksia. Jäsenvaltiot ovat lisäksi vastuussa elintarviketurvallisuuteen liittyvän virallisen valvonnan suorittamisesta sekä asianmukaisista täydentävistä seurantatoimista, mukaan luettuna terveystieteiden seuranta, joilla voidaan helpottaa valvonnan mukauttamista tilanteen kehittymisen mukaan.

5.1.2 Kansallinen elintarviketurvallisuuslainsäädäntö

- (73) Ennen asetuksen (EY) N:o 178/2002 voimaantuloa Saksan elintarvikelaki (Lebensmittel- und Bedarfsgegenstandesgesetz, 8 §) sisälsi kiellon tuottaa ja asettaa markkinoille elintarvikkeita, jotka ovat vaarallisia ihmisten terveydelle. Kielto oli suunnattu kaikille elintarvikkeiden, myös maidon, tuottajille. Virallista valvontaa säänneltiin elintarvikelain 40 §:llä. Säännöksen mukaan toimivaltaisten viranomaisten oli suoritettava tarvittava testaus ja näytteenotto.
- (74) Asetuksen (EY) N:o 178/2002 voimaantulon jälkeen unionin lainsäädännössä säädetään elintarvikkeiden tuottajiin suoraan sovellettavasta velvollisuudesta tuottaa ja saattaa markkinoille turvallisia elintarvikkeita ja jäsenvaltioihin suoraan sovellettavasta velvollisuudesta suorittaa virallista valvontaa. Saksan elintarvike- ja rehur turvallisuuslaissa selkeytetään näitä velvollisuuksia, esimerkiksi säännöillä, jotka koskevat toimivallan jakamista liittovaltion ja alueellisen tason välillä sekä virallisten valvontasuunnitelmien laatimista ja toteuttamista. Elintarvikealan toimijoiden (myös meijereiden) on vastattava omavalvonnasta niille koituvista kustannuksista. Virallisesta valvonnasta, myös vierasaineseurannasta, koituvista kustannuksista vastaa valtio.
- (75) Vierasaineiden seuranta pidetään elintarviketurvallisuutta koskevaa virallista valvontaa täydentävänä. Vierasaineiden seuranta on Saksan elintarvike- ja rehur turvallisuuslain 50 ja 51 §:ssä säädetty seurantatoimi. Elintarviketurvallisuutta koskevan virallisen valvonnan ja vierasaineseurannan täsmällinen suhde kuvataan Saksan huomautuksissa (ks. 18–34 kappale). Sen ominaispiirteet voidaan esittää tiivistettynä seuraavasti:
- (76) Vierasaineiden seuranta on luonteeltaan ennaltaehkäisevää. Seurannan päätarkoituksena ei ole tutkia, noudatetaanko lakisäätteisiä rajoja (koska tämä kuuluu elintarviketurvallisuuden viralliseen valvontaan), vaan tutkia vierasaineiden esiintymisen kehittymistä lakisäätteisten rajojen puitteissa ja löytää normaalia korkeampia arvoja, jotka voivat toimia varhaisvaroituksena tai merkinä mahdollisista riskeistä.
- (77) Vierasaineiden seurannan parametrejä (tarkastettavat vierasaineet, aikataulu, alue) ehdottavat erityiselimet, jotka osavaltioiden toimivaltaiset elintarviketurvallisuusviranomaiset ovat nimenneet. Parametrit päätetään riskinarvioinnin perusteella tapauskohtaisesti. Osavaltioiden toimivaltaiset elintarviketurvallisuusviranomaiset hyväksyvät nämä parametrit. Vierasaineiden seurannan suorittavat osavaltioiden toimivaltaisten elintarviketurvallisuusviranomaisten nimeämät elimet. Osavaltiot ohjaavat elimiä, jotka on nimetty suorittamaan vierasaineseuranta.
- (78) Vierasaineiden seurannalla täydennetään virallista elintarviketurvallisuusvalvontaa seuraavasti: vierasaineseurannan tuloksia käytetään virallisten valvontasuunnitelmien mukauttamiseen ja muuttamiseen tarpeen mukaan ja ehkäisevien lisätoimenpiteiden toteuttamiseen, esimerkiksi sellaisten, joilla kyetään havaitsemaan terveystieteiden varhaisessa vaiheessa, terveys- ja ympäristöriskejä koskevan tiedon levittämiseen kansalaisille, tietokantojen laatimiseen, käytettävissä olevan tiedon analysoimiseen ja lainsäädäntöä muuttavien ehdotusten tekemiseen.

(79) Sen vuoksi voidaan päätellä, että

- 1) kansallinen elintarviketurvallisuuslaki on unionin elintarviketurvallisuutta koskevan lainsäädännön mukainen, ja siinä on käytössä kaksi vastuutasoa: yksi meijereiden tasolla ja toinen jäsenvaltion tasolla;
- 2) vierasaineseuranta suoritetaan osana jäsenvaltioiden virallista valvontatehtävää ja täsmällisemmin ”muine olosuhteiden edellyttämine toimintoinen” asetuksen (EY) N:o 178/2002 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Vierasaineiden seuranta on lisäksi suoraan yhteydessä asetuksesta (EY) N:o 466/2001 ja asetuksesta (EY) N:o 1881/2006, dioksiinien, furaanien ja PCB-yhdisteiden vähentämisestä rehuista ja elintarvikkeista koskevasta suosituksesta sekä direktiivistä 96/23/EY johtuviin jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, jotka koskevat maidossa olevien vierasaineiden seuranta ja lisätarkastuksia;
- 3) vierasaineseuranta on suoraan yhteydessä jäsenvaltion suorittamaan viralliseen elintarviketurvallisuusvalvontaan, koska seurannasta saadaan tietoa, jolla täydennetään valvontaa;
- 4) vierasaineseuranta perustuu riskinarviointiin, jonka tekee viranomaisen nimeämä elin, se suoritetaan hyväksytyssä aikataulua noudattaen, jossa määritellään aikataulu ja tarkastettavat alueet ja aineet ja jota päivitetään riskinarvioinnin mukaisesti. Sen vuoksi voidaan päätellä, että vierasaineseuranta ei ole rutiininomaista luonteeltaan;
- 5) vierasaineseuranta tapahtuu satunnaisilla testeillä ja näytteet otetaan maidonkeruuautojen tasolla; sekä näytteet että tulokset ovat nimettömiä;
- 6) testien tuloksia käytetään riskien varhaiseen havaitsemiseen ja ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin;
- 7) vierasaineseuranta ei vapauta meijereitä niiden velvollisuudesta suorittaa omavalvontaa maidossa olevien vierasaineiden ja jäämien tasojen lakisääteisten rajojen noudattamiseksi.

5.2 Meijereille koituva etu

- (80) Edellä vierasaineseurannan luonteesta esitettyjen päätelmien perusteella on analysoitava, koituuiko käytännöstä etua meijereille.
- (81) Kaikentyyppisistä toimenpiteistä, jotka alentavat yrityksen vastattaviksi tavallisesti kuuluvia kustannuksia ja jotka – olematta varsinaisesti tukia – ovat tuen luonteisia ja joilla on sama vaikutus, koituu etua yritykselle⁽¹⁾. Sen vuoksi on tarpeen tarkastella, vapauttaako valtion rahoittama vierasaineseuranta meijerit kustannuksista, jotka tavallisesti kuuluisivat niiden vastattaviksi.
- (82) Yrityksen vastattavaksi tavallisesti kuuluvia kustannuksia koskeva käsite kattaa kustannukset, joiden katsotaan kuuluvan olennaisena osana yrityksen harjoittamaan taloudelliseen toimintaan, sekä lisäkustannukset, joista yrityksen on vastattava taloudelliseen toimintaan sovellettavalla lailla määrättyjen velvollisuuksien nojalla⁽²⁾.
- (83) Maitosektorilla meijereiden toimintaan olennaisena osana kuuluvia kustannuksia, mukaan luettuna lailla määrättyt lisäkustannukset, ovat esimerkiksi
- maidon laadun vahvistamiseen liittyvät kustannukset, jotka ovat taloudellisen toiminnan kannalta olennaisia, koska ne ovat välttämättömiä maidon hinnan määrittämiseksi⁽³⁾;
 - kustannukset, jotka aiheutuvat elintarviketurvallisuuteen liittyvästä meijereiden omavalvonnasta, jolla noudatetaan velvollisuutta tuottaa ja saattaa markkinoille vain maitoa, joka on turvallista ihmisravinnoksi. Tästä valvonnasta vastaavat ja maksavat meijerit (ks. 33 ja 34 kappale).

⁽¹⁾ Ks. tuomio asiassa T-538/11 Belgian kuningaskunta v. Euroopan komissio, 71 kohta (ECLI:EU:T:2015:188), ja siinä siterattu oikeuskäytäntö.

⁽²⁾ Ks. tuomiot asioissa T-538/11 Belgian kuningaskunta v. Euroopan komissio, 76 kohta (ECLI:EU:T:2015:188); C-172/03 Heiser, 38 kohta (ECLI:EU:C:2005:130); C-126/01 GEMO, 31 ja 32 kohta (ECLI:EU:C:2003:622); C-251/97 Ranska v. komissio, 40 kohta (ECLI:EU:C:1999:480); 173/73 Italia v. komissio, 15–18 kohta (ECLI:EU:C:1974:71).

⁽³⁾ Ks. Saksan maito- ja rasvalain nojalla maidon laatutarkastuksille myönnetystä valtiontuesta SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)) 18 päivänä syyskuuta 2015 annettu komission päätös C(2015) 6295 final, johdanto-osan 136–140 kappale.

- (84) Sitä vastoin vierasaineseurantaan liittyvät kustannukset eivät ole maidon tuotantoon, jalostukseen ja markkinoille saattamiseen olennaisesti kuuluvia kustannuksia tai lisäkustannuksia, joista yritysten on vastattava niille lakisääteisesti kuuluvien velvollisuuksien nojalla.
- (85) Vierasaineiden seuranta ei liity yksittäisiin mejereihin vaan sitä tehdään sattumanvaraisesti maidonkeruun tasolla, ja se tapahtuu näin ollen nimettömästi (ks. 20 ja 28 kappale). Se ei myöskään kata tuotetun, kuljetetun ja markkinoille saatetun maidon koko määrää vaan vain osan siitä, ja valvonnan tiheys ja sijainti päätetään riskinarvioinnin perusteella; näin ollen se ei ole rutiininomaista luonteeltaan (ks. 20 ja 21 kappale).
- (86) Vierasaineiden seurannalla ei pyritä vahvistamaan, noudatetaanko eri haitallisten aineiden esiintymiselle asetettuja lakisääteisiä rajoja. Tätä varten meijerit suorittavat omavalvontaa (ks. 83 kappaleen toinen luettelukohta), ja vierasaineseurannalla pyritään havaitsemaan varhaisessa vaiheessa riskit analysoimalla arvoja, jotka ovat lakisääteisissä rajoissa mutta korkeammat kuin tavalliset arvot tietyllä alueella (ks. 26, 27 ja 29 kappale).
- (87) Meijerit eivät voi käyttää vierasaineseurantaa ja sen tuloksia maidon laadun määrittämiseksi. Vierasaineiden seuranta ei myöskään ole välttämätön edellytys kerätyn maidon jalostamiseksi ja maitotuotteiden markkinoille saattamiseksi. Vain jos vierasaineseurannan puitteissa havaitaan, että lakisääteiset arvot ylittyvät, toimivaltaiset elintarviketurvallisuusviranomaiset toteuttavat erillisen menettelyn mukaisesti toimenpiteitä, joilla on negatiivinen vaikutus mejeriin (ks. 30 kappale).
- (88) Vierasaineiden seurannan kustannukset eivät ole lisäkustannuksia, joista yritysten on vastattava niille lakisääteisesti kuuluvien, maidon tuotantoon sovellettavien velvollisuuksien nojalla (ks. 32–34 kappale). Meijereitä koskee velvollisuus, jonka mukaan niiden on suoritettava elintarviketurvallisuuteen liittyvää omavalvontaa yrityksessä noudattaakseen velvollisuutta tuottaa ja saattaa markkinoille maitoa ja maitotuotteita, jotka ovat turvallisia ihmisravinnoksi, mukaan luettuna vierasaineita ja jäämiä koskevien lakisääteisten rajojen noudattaminen (ks. 83 kappaleen toinen luettelukohta). Vierasaineiden seuranta ei vapauta meijereitä lakisääteisten velvollisuuksien noudattamiseksi suoritettavasta omavalvonnasta (ks. 34 kappale).
- (89) Vierasaineiden seuranta voidaan pitää tehtävänä, joka liittyy viralliseen elintarviketurvallisuusvalvontaan, josta vastaavat viranomaiset ja jonka rahoittaa valtio (ks. 32, 63, 67 ja 72 kappale ja 79 kappaleen 2 kohta) niin, että meijerit eivät vapaudu niille unionin ja kansallisessa lainsäädännössä asetetusta velvollisuudesta harjoittaa elintarviketurvallisuutta koskevaa omavalvontaa.
- (90) Hiljattaisessa oikeuskäytännössä (unionin yleisen tuomioistuimen tuomio asiassa T-538/11, Belgian kuningaskunta v. Euroopan komissio ⁽¹⁾) on vahvistettu, että yrityksen vastattavaksi tavallisesti kuuluvien kustannusten käsitteeseen sisältyvät sellaiset lisäkustannukset, joista yritysten on vastattava tiettyyn taloudelliseen toimintaan sovellettavaan lakiin, asetukseen tai sopimukseen perustuvien velvoitteiden vuoksi (tuomion 76 kohta). Kyseissä asiassa BSE-seulontatesteistä tehtiin kyseisille yrityksille nimenomaisesti lakisääteisesti pakollisia.
- (91) Tässä vierasaineseurantaa koskevassa tapauksessa sitä vastoin mejereille ei ole asetettu valvontaa koskevaa velvoitetta taloudelliseen toimintaan sovellettavan lain, asetuksen tai sopimuksen nojalla. Taloudelliseen toimintaan sovellettavien lakien, asetusten tai sopimusten nojalla mejereitä velvoittavat valvontatoimet on kuvattu 63 kappaleen 1 kohdassa, 67 kappaleen 3 kohdassa ja 83 kappaleen toisessa luettelukohtassa. Valvonta on välttämätöntä mejereiden kannalta, jotta ne voivat todistaa noudattavansa vierasaineiden esiintymistä koskevia lainsäädännössä määrättyjä rajoja.
- (92) Vierasaineiden seurannalla ei kuitenkaan voida todistaa näiden lakisääteisten rajojen noudattamista. Vierasaineiden seurannan tavoitteena on havaita vierasaineiden esiintyminen lakisääteiset rajat alittavina arvoina ennaltaehkäiseviin tarkoituksiin, kuten edellä on selitetty, ja valvontaa suoritetaan sattumanvaraisesti ja epäsäännöllisesti (ks. 76 kappale). Vierasaineiden seuranta ei ole osa valvontaa, joka on välttämätöntä mejereiden kannalta, jotta ne voivat todistaa noudattavansa vierasaineiden esiintymistä koskevia lainsäädännössä määrättyjä rajoja. Sen vuoksi asiassa T-538/11 tehdyt päätelmät asianomaisille yrityksille pakollisten BSE-testien vuoksi koituneesta edusta eivät sovellu tähän vierasaineseurantaa koskevaan tapaukseen.
- (93) Vierasaineiden seurannasta aiheutuvat kustannukset eivät näin ollen ole mejereiden taloudelliseen toimintaan olennaisesti kuuluvia kustannuksia tai lisäkustannuksia, joista yritysten on vastattava taloudelliseen toimintaansa sovellettavaan lakiin perustuvien velvoitteiden vuoksi.

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2015:188.

- (94) Tästä syystä vierasaineseuranta ei vapauta meijereitä maksuista, jotka tavallisesti kuuluisivat niiden vastattaviksi, eikä alenna yrityksen vastattaviksi tavallisesti kuuluvia kustannuksia. Näin ollen vierasaineseurannasta ei koidu niille mitään etua.
- (95) Koska yksi SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan edellytyksistä eli edun esiintyminen ei täyty, komissio päätelee näin ollen, että vierasaineseurannassa ei ole kyse SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuesta,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Saksan maito- ja rasvalain nojalla toteutetut yleistä terveysturvontaa koskevat vierasaineiden seurantatoimet, joihin viitataan menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä osatoimenpiteinä BW 9, BY 5, HE 8, NI 2, NW 1, RP 3, SL 4 ja TH 8, eivät ole SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 4 päivänä huhtikuuta 2016.

Komission puolesta
Phil HOGAN
Komission jäsen

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI